

Gelecek Henüz Avuçlarınızda

Gelecek Henüz Avuçlarınızda

Hasan YILDIZ
Yapımcı-Yönetmen

GELECEK HENÜZ AVUÇLARINIZDA

Yazan: Hasan YILDIZ

Editör: Semih KAVAK

Düzeltili: Bora İYİAT

Fotoğraflar: Okaner YÜCE - Taner ÜÇGÜN

Kapak-İç Tasarım: Sibel İŞİKTAN - Muzaffer HAYTA

İrtibat: Yıldızlar Tanıtım Organizasyon Ltd. Şti.

Merkez: Söğütözü Mah. Söğütözü Cad. No:2 Koç Kuleleri

A Blok Kat:5 No:16 Çankaya - Ankara / TÜRKİYE

Tel: +90.312 434 44 14 - +90.312 434 12 22

Fax: +90.312 434 55 51

Şube: İvedik Org. San. Böl. 88. Oto San. Sit 3. Bölge
2284 Sok. No: 134 06370 İvedik-ANKARA-TÜRKİYE

Tel: +90.312 394 09 51 - +90.312 394 09 52

Fax: +90.312 394 09 53

Baskı Yeri:

Ayrıntı Basımevi
Sertifika No: 13987

1. Baskı, Haziran 2016

2. Baskı, Ekim 2016

3. Basım, Mayıs 2017

ISBN: 978-605-83379-0-9

Her hakkı saklıdır.

Bu eserin tamamı ya da bir kısmı
telif sahibinin izni olmadan kullanılamaz.

Bu eser

YILDIZLAR TANITIM ORGANİZASYON Ltd. Şti'nin
Kültür Hizmetidir.

İçindekiler

Hasan Yıldız Kimdir? /	5
Önsöz /	9
Başlarken /	11
Sizler Ülkenin Geleceğisiniz /	15
Önce Bir Hayaliniz Olsun ve Onu İzleyin /	23
Gelecek Henüz Avuçlarınızda /	33
Kendine Güvenmek Önemlidir /	45
Yeni Sosyal Gerçek: Medya /	57
Bir Elmanın En Güzel Yarısı /	65
Zaman, Altın Anahtardır /	75
"Kripteks" Tarihi Eğlenerек Öğrenmek Mümkün /	85
Bilgi, Güçtür /	95
Ekip Çalışması /	109

“Dünyada birçok kabiliyetli kişi,
küçük bir cesaret sahibi olmadıkları
için kaybolurlar...”

Sydney Smith

HASAN YILDIZ KİMDİR?

Aslen Erzurumlu olan ve 1974 senesinde Ankara’da mütevazı bir ailenin dördüncü çocuğu olarak dünyaya gelen Hasan Yıldız, eğitimine devam ederken iş hayatına atılmıştır. Oldukça erken yaşta iş hayatına atılması, onun girişimci ruhunun bir göstergesidir. Eğitimini iş tecrübeleriyle harmanladığı yıllarda pek çok alanda kendini gösteren Yıldız, azmi ve kararlılığı kadar çalışkanlığı; neşeli ve sevecen tavırları kadar etkili iletişimiyle başarıya giden basamakları bir bir tırmanmıştır. Yıldız, ileri görüşlülüğü kadar yenilikçi vizyonu ile dünyadaki gelişmeleri takip ederek, gelecek yüzyılın değerlendirmesini projelerine yansıtmıştır.

Bugün hem ulusal hem de uluslararası platformlarda Türkiye’nin en başarılı iş adamları arasında yer alan Hasan Yıldız, Genel Müdürü olduğu Yıldızlar Tanıtım Organizasyon Ltd. Şti’nin uzman kadrosuyla, TV programları, kamu spotları, reklam filmleri, tanıtım ve eğitim filmleri hazırlamış, organizasyon ve prodüksiyon alanında pek çok başarılı projeye imza atmıştır.

TRT 1 ekranlarında yayınlanan ve bir Hasan Yıldız yapımı olan **Gez Göz Arpacık** programı, hafta içi her gün aynı saatte keyifle izlenmekte, kitlelerin hafızasında yer edinmektedir.

2010 yılında ülkedeki tüm üniversitelerin dolaşıldığı, şehirler ve üniversiteler arasındaki işbirliğinin ele alındığı **Şehir ve Üniversite** programı, TRT Haber kanalında Hasan Yıldız'ın keyifli sunumuyla seyircisiyle buluşmuş ve yılın en iyi programı ödülünü almıştır.

Yine TRT Haber kanalında yayınlanan **Kariyer ve İş Rehberi, Yeni Eğilimler, Turizm, Aile Hekimi, Siyaset Sözlüğü, Vakıfname** gibi önemli programlar, Yıldız'ın başarılı yapımları arasında yerini almıştır.

Balkanlar'dan Orta Asya'ya, Orta Doğu'dan, Kafkaslar'a 27 ülke ve yaklaşık 250 milyon nüfuslu bir coğrafyaya hitap eden TRT Avaz kanalının uzun soluklu programları arasında yer alan **Kervan, Altın Eserler, Sır-ı Anadolu, Sultanların İzinde** ve 2010 yılının en iyi belgesel programı seçilen **Bir Kent Hikayesi** de, başarılı yapımcı ve yönetmenin beğenilen ve takdir edilen projeleri arasında yer almıştır.

TRT Belgesel kanalında uluslararası krizlerin anlatıldığı dış politika programı **Diplomatik Fay Hatları** ve drama tarzında hazırlanan **Devlet-i Aliyye**, Hasan Yıldız'ın ilgiyle izlenen programlarından olmuştur.

Medya dünyasında tamamen nev-i şahsına münhasır üslubu, prensipleri ve özgün fikirleri ile projeler hazırlayan Hasan Yıldız, bu projeleri ile farklı alanlarda pek çok ödüle layık görülmüştür. Yıldız, son olarak, TRT Okul kanalında yayınlanan **Kripteks** yarışması ile izleyicileri ekran başına kitlemiştir.

Böylesi önemli projelere imza atan Yıldız, her zaman olduğu gibi *“Henüz her şeyin başındayız, daha aşılması gereken nice yollar var”* felsefesiyle çalışmalarına devam etmekte, Yıldızlar Tanıtım Organizasyon Ltd. Şti.’nin uzman kadrosu ve son teknoloji ekipmanıyla 7/24 çalışarak yepyeni projeler üretmektedir.

Yoğun iş temposunda gelecek nesillere de vakit ayırmayı ihmal etmeyen Hasan Yıldız, iş hayatının temel felsefesini şu cümleyle açıklıyor: *“Rotası olmayan gemiye hiçbir rüzgâr yardım etmez. Biz gençlerimize rüzgâr olmak için değil, yelkenlerini hangi yöne çevirmeleri gerektiğini anlatmak için yola çıktık.”*

ÖNSÖZ

İş hayatım başladığından bugüne, hem projelerim hem de konferanslarım anlamında oldukça yoğun geçti. Özellikle gençlerle buluşmamı sağlayan bir proje olan “**Kariyer Sohbetleri**” ile bu yoğunluk daha keyifli bir hâl aldı. Konuk olduğum her üniversitede büyük ilgiyle karşılandım. Onlarla her bir araya geldiğimde, anlattıklarım için kullandığım yegâne enstrüman; sadece içten ve samimi bir dildi.

Biliyorum ki içtenlik, karşınızdakinin en kolay anladığı sözsüz iletişim şekli... Gençlerimiz her şeyi yapabilecek enerji ve donanıma sahip. Tek eksikleri özgüven ve onlara yol gösterecek bir örnek... İşte yapmak istediğim tam da bu. Tek kaygıları gelecek olan bu çocuklarımız için bir örnek ve belki de inançlarına katkı olabilmeyi arzuladım.

Başarıya giden yolun ilk ve en önemli koşulu kendine inanmak... Hayatınız boyunca hiçbiriniz geçmişinizi değiştiremezsiniz ama gelecek henüz avucunuzun içindedir. O yüzden her ne yapmak isti-

yorsanız, inanın, önünüze bakın. Her yeni gün sizler için umut dolu, başarı dolu bir başlangıç olsun.

Unutmayın; ümitsiz ve hedefsiz bir gençlik, kötü bir gelecektir. Bu anlamda tüm dileğim her türlü şiddetin son bulması, savaşız ve kardeşçe bir dünya... İşte böyle bir dünya için karınca misali geleceğin değirmenine bir damla su taşıyabildiysem, ne mutlu bana.

Bu noktada bazı isimleri zikretmeden geçemeyeceğim. İlk olarak, çok genç yaşta aramızdan ayrılan canım babamın aziz hatırasına ve onun ardından bizlere hem anne hem de baba olan, gözü mün nuru cennetin ayakları altına serili bir tanecik anneme. Bugün hem ulusal hem de uluslararası alanda bir marka haline gelen Yıldızlar Tanıtım ve Organizasyon'u birlikte kurup büyüttüğümüz, firmamızın genel koordinatörü olarak her işe temiz alınının terini akıtan canım kardeşim, her şeyim sevgili Eyyup Yıldız. Çözüm üretme becerisi ve yüzünden hiç eksik olmayan neşesi ile her işimizi kolaylaştıran sevgili ağabeyim Süleyman Yıldız. Hem evimin, hem de şirketimizin mali işlerinden sorumlu kıymetli eşim, finans ve muhasebe müdürüm Şeymanur Yıldız. Aynı kandan olmasak da aynı candan olduğumuz tüm mesai arkadaşlarımıza, bu kitap vesilesiyle teşekkür ediyorum. İyi ki varsınız...

1 Haziran 2016, Ankara

Hasan YILDIZ

Yapımcı - Yönetmen

BAŞLARKEN

Dünyanın en çok satan ve birçok dile çevrilen kitaplarından biri olan Richard Bach'ın *Martı* adlı kitabı, Jonathan adındaki martı özelinde bir yaşam dersi ortaya koyar. Jonathan bir martı sürüsünde yaşayan fakat sürüdekilerden farklı hareket eden, diğerleri gibi teknelerin arkasında yiyecek savaşı yapmayan, bütün zamanını uçmaya ayıran bir martıdır. Bu düşüncesinden anne ve babası çok rahatsız olurlar. Bu sebeple Jon, uçma ile ilgili fikirlerini açığa vurmamak istemez.

Bir gün Jon uçma eğitimi için sürüden ayrılır. Çok hızlı uçuşlar ve dönüşler dener. Başaramayınca yenisinden sürüye katılmaya ve onlar gibi davranmaya karar verir. Fakat bu onu oldukça mutsuz etmektedir. Bir gece aklına, martıların gece uçuş yapamayacağı gelir. Kendi sınırlarını aşmaya ve özgür olmaya karar verir. Başardığında artık bambaşka bir varlık olmuştur.

Kitap, şartlara takılmadan tek başına verilen kararları uygulamanın mutlaka sonuca götüreceğini anlatan bir şaheserdir. Alınması gereken çok fazla ders barındırır. Biliyorum, hâlâ gece uymayı deneyen martı telaşında birçok gencimiz var. Biliyorum çünkü son birkaç yıldır onların gözlerine daha yakından bakma fırsatı buluyorum. Hepsi kendi hikâyesinin en talihsiz hikâye olduğunu zannediyor. Onların yanlarında olmaya çalışıyorum.

Bu ülkenin yetiştirdiği genç bir işadama olarak üzerimde sorumluluk hissediyorum ve bu cennet ülkenin gençlerine bir şeyler katmak arzusundayım. Bu sebeple onlarca üniversitenin davetlisi olarak katıldığım **“Kariyer Sohbetleri”** ile hem hayata onların gözlerinden bakma fırsatı buluyor, hem de iş ve medya alanındaki tecrübelerimi aktarıyorum. Alanında uluslararası düzeyde saygınlık kazanmış bir kuruluşun bilgi, özgüven ve cesaretle ilmek ilmek dokunan hikâyesini anlatıyorum.

Konuk olduğum her üniversitede büyük ilgiyle karşılanıyorum. Çünkü içtenlik, karşınızdakinin en kolay anladığı, sözsüz bir iletişim şekli... Gençlerimiz her şeyi yapabilecek enerji ve donanıma sahipler. Tek eksikleri özgüven ve onlara yol gösterecek bir örnek... İşte yapmak istediğim tam da bu... Tek kaygıları gelecek olan bu çocuklarımız için bir örnek olmayı, inançlarına katkıda bulunabilmeyi arzuluyorum. Biliyorum ki başarıya giden yolun ilk ve en önemli adımı, kendine inanmakla başlıyor.

Hayatınız boyunca, hiçbiriniz geçmişinizi değiştiremezsiniz ama gelecek henüz avucunuzun içindedir. O yüzden her ne yapmak istiyorsanız, inanın ve önünüze bakın diyorum. Gençleri gerçekten önemsiyorum. Her platformda belirtildiği gibi gençler eğer içinde bulunduğu toplumun temeli ve geleceğin teminatı ise iddiaları, rüyaları ve idealleri olmalı. Kendi benliğinden kopmayan, değerleri ile barışık ve fikir üretme kaygısını her zaman üzerinde taşıyan bir gençlik, geleceğin dünyasında başrol oynama kaygısında olan Türkiye'nin yarınları için de umut ışığı olmaktadır.

Ümitsiz ve hedefsiz bir gençlik kötü bir gelecek demektir. Her konferansımın sonunda ben bu pırl pırl genç arkadaşların gözlerindeki parıltıyı görüyorum. Sürekli tekrarlıyorum: *'Rotası olmayan gemiye hiçbir rüzgar yardım etmez'* derler. Ben gençlerimize rüzgar olmak için değil, yelkenlerini hangi yöne çevirmeleri gerektiğini anlatmak için çabalıyorum.

Unutulmaması gereken esas şudur: Bizler bugün nerede, hangi konumda ya da kim olarak yaşamımızı sürdürüyorsak, bu geçmişteki tercihlerimizin ürünüdür. Tıpkı bugün olduğu gibi gelecekte nerede olacağımız, nasıl bir hayat süreceğimizin adımları ise bugün attıklarımız olacaktır. Eğer hayatın adil olmadığını düşünenlerdenseniz, bu adımları kendiniz atmak ve adaleti siz sağlamak zorundasınız. Unutmayın Henry Ford'un dediği gibi, *"Engeller, yo-*

lunuzu hedeften ayırdığınız zaman gözünüze çarpan korkunç şeylerdir.”

Başarıya giden ilk ve tek yol kendinize inanmaktır.

Bir martı telaşıyla sürüden ayrıldıkça uçabileceksiniz. İşte elinizdeki bu kitap, bunu nasıl yapabileceğinizi öğrenmeniz için bir rehber olacaktır.

SİZLER ÜLKENİN GELECEĞİSİNİZ

Mahmut Sadi'nin hikayesini bilir misiniz? Mahmut Sadi, yedi düvele karşı kurtuluş mücadelesi vererek diz çöktürmüş, genç cumhuriyetin kurulduğu yılların İstanbul Üniversitesi'nde hukuk fakültesi öğrencisiydi. O dönem, başta ekonomi olmak üzere her alanda ciddi yoklukların yaşandığı bir dönemdi. Türk sanayisi, birkaç büyük işletme hariç, Avrupa ülkeleri ile karşılaştırılamayacak derecede küçük işletmelerden oluşmakta idi. Yabancı sermayenin faaliyet gösterdiği madencilik dışında sınai ihracat hemen hemen hiç yoktu. Ülkenin geri kalan bütün sınai mal ihtiyacı, ithalat yolu ile karşılanıyordu. Cumhuriyet, mirasını devraldığı koskoca bir imparatorluğun tüm yetişmiş insan kaynaklarını zaten uzun süren savaşlarda kaybetmişti. Kalifiye eleman yetersizliği, kültürel ve teknolojik düzeyin düşüklüğü ve ülkenin ekonomik düzensizliği de ekonominin başlıca sorunları idi. Ülke sorunlarla boğuşuyor ve ayağa kalkmaya çalışıyordu.

İşte o günlerde Mahmut Sadi, öğrencisi olduğu okulun duvarında bir ilan görmüştü. İlanda “Avrupa’ya öğrenci gönderilecektir” yazıyordu. Hafifçe gülümsedi, bu şaka falan olmalı diye düşündü. Ülke yıkık dökük, her yer virane. Lozan yeni imzalanmış. Bu durumda Avrupa’ya talebe göndermek hem mümkün değil hem de aşırı lüks gibi geliyordu. Ama yine de bir şansını denemek istedi. O dönemde zaten yükseköğretimdeki genç sayısı çok azdı ve 150 kişi müracaat etti. Sadece 11 kişi gönderilebilecekti. Bizzat, Mustafa Kemal Atatürk tarafından yapılan seçimler sonucunda Mahmut Sadi, Berlin Üniversitesi’ne giderek eğitimine orada devam etme hakkı kazanmıştı.

Gitme vakti, Mahmut Sadi elinde tahta bir valizle ve memleketi gibi tüm yoksulluğu ile Sirkeci Garı’na gelmişti. Ancak kafası çok karışık. Bir yandan savaştan yeni çıkmış bir milletin paralarıyla yurtdışına eğitime gitmenin sorumluluğunu taşıyor, ‘ya başaramazsam’ diye düşünüyordu. Diğer yandan kişisel kaygıları aklına binbir türlü soru getiriyordu. Beni orada unuturlar mı? Para yollarlar mı? Bilmediğim bir memlekette ne yaparım? Nasıl dönerim?

Tam gitmekten vazgeçmek üzereyken bir posta görevlisinin peronda adını seslendiğini duydu. Kendisine bir telgraf vardı. Telgrafi açtığı anda şaşkınlığı büsbütün artacaktı. Telgraf bizzat Cumhurbaşkanı Gazi Mustafa Kemal’den geliyordu. İçerisinde ise “*Sizleri bir kıvılcım olarak yolluyorum, alevler olarak geri dönmelisiniz.*” yazıyordu. Gitmekten vazgeçmeyi, kalmayı düşündüğü için kendisine çok kızdı Mahmut Sadi.

Çok başarılı bir eğitim hayatından sonra ülkesine gerçekten bir alev gibi döndü. Hatta o da yeni nesiller yetiştirmek üzere İstanbul Üniversitesi Genel ve Beşeri Fizyoloji Enstitüsü'nü kurarak ilk başkanı oldu. Soyadı kanunundan sonra Irmak soyadını alan Mahmut Sadi, Başbakan Ord. Prof. Dr. Sadi Irmak'tan başkası değildi.

Hayatınız boyunca kendinize karşı sorumlu olmanın yanı sıra, farklı sorumluluklar da taşıyorsunuz. Ailelerinize karşı sorumlusunuz mesela... Sadece sizin anne karnına yerleşmenizden itibaren 40 haftalık süreci bile gözlemleyebilseniz, bu sorumluluğun boyutlarının ne kadar büyük olduğunu anlayabilirsiniz. Eğitim aldığınız okullara borçlusunuz, öğretmenlerinize, daha da önemlisi ülkenize borçlusunuz. Dolayısıyla vergi veren her insanımıza karşı yapmanız gereken şeyler var.

Ama bu gözünüzü korkutmasın sadece üretmekle mükellefsiniz. Bilgi üreteceksiniz, teknoloji üreteceksiniz, sanat üreteceksiniz. Kısacası ne öğrendiyseniz o cevheri işleyerek ondan bir malzeme yapacaksınız. Bazen çok basitçe yaptığınız şeylerin bile ülkenize karşı yapılan bir iyilik olduğunu fark ettiğinizde çok şaşıracaksınız.

Birçok ülkeyi gezen biri olarak bir gözlemimi paylaşmak isterim: Dünyanın hiçbir ülkesinde kendisine gelen çayın yanındaki şekerin fazlasını, onu getiren garsona iade eden bir millet yoktur. Yokluğun değerini varlıkta en iyi bilen, zamanında o 'yok'u görenlerdir çünkü...

“

Büyük kafaların büyük hedefleri vardır.
Küçük kafaların ise sadece arzuları...
Küçük kafalar talihsizliklere boyun eğler.
Büyük kafalar ise talihsizliklerin üzerinde
yükselebilirler.

Washington Irving

”

“

Hiçbir şeye muhtaç değiliz,yalnız bir tek şeye ihtiyacımız var:Çalışkan olmak!

Mustafa Kemal Atatürk

”

“ Okuduğumuz değil, aklımızda kalandır
öğrendiklerimiz. Niyet ettiklerimiz değil,
yaptıklarımızdır bizi faydalı kılan.
Sönük dileklerimiz değil, yaşam boyu
mücadelemizdir, cesaretimizi tanımlayan.

Henry Ward Beecher

”

“

İnsan, çok uzun bir süre kıyıyı gözden
kaybetmeye razı olmadan,
yeni topraklar keşfedemez.

Andre Gide

”

“

İnciler sahilde bulunmaz.
Eğer bir tane istiyorsan, onun için dalmalısın.
Çin Atasözü

”

ÖNCE BİR HAYALİNİZ OLSUN VE ONU İZLEYİN

Arkanıza yaslanıp bir düşünün, ne kadar kendimiz olabiliyoruz hayatta? İstediklerimizi ne kadar yapabiliyoruz? Bizi bir yöne doğru götüren şey, gerçekten hayallerimiz mi yoksa çevresel başka başka etkenler mi var hayatımızda? Ya da hayal kuruyor muyuz? Daha da önemlisi hayal kurmayı biliyor muyuz?

Aslında çocukluğumuzdan itibaren, çevresel gerekliliklerle hayatımıza yön vermeye başlıyoruz. Mesleklerimizi, istediklerimizden çok, toplum tarafından değer atfedilen ya da gelecek garantisi(!) adı verilen bir olguya göre belirliyoruz. Birçoğumuz istemediğimiz bir işi yapıyoruz. Yeme-içme ve uyuma haricinde iş süresinin insan hayatındaki ağırlığı düşünüldüğünde, aslında birçoğumuz istemediğimiz bir hayatı yaşıyoruz. Sonra da zihnimizin kıvrımlı basamakları arasında oturup, başımı-

zı iki avucumuzun arasına alıp ‘neden mutsuzuz?’ diye soruyoruz.

Daha çok bilgi için daha fazla vakit harcıyoruz. Ama mesela Albert Einstein’ın “*Hayâl kurmak bilgiden önemlidir*” dediğini bilmiyoruz.

Ne kadar doğru bir söz!

Her insanın yapabilecekleri, kapasitesi ile orantılıdır. Kapasitemizle ne büyüklükte işler başarabileceğimizin sınırını ise hayallerimiz belirler. Aynı kapasite, imkân ve zekâyâ sahip kişilerin birbirinden çok farklı işler başarabilmelerini, çevre şartları ya da fırsatlarla açıklayamayız. Aradaki farkı hayallerimizin büyüklüğü tayin etmektedir.

William Russell, “*Büyük işler, büyük hayaller kurma özelliği olan insanlarca başarılmıştır*” derken aslında hiç de haksız değildir. Üstelik hayallerin iş hayatında kullanılması için mantıklı bir gerekçeniz daha var; Eğitim, sermaye, toprak, işgücü... Bunlar hep maddi karşılığı olan kaynaklardır. Yani sahip olmanız için para ödemeniz gerekir. Hayaller ise tamamen ücretsizdir!

“*Hayaller kuruyoruz ama hep olumsuzluklar var etrafımızda*” diyenler çoğunluktadır aslında. Hayallerin sınırlarına ulaşmak için çok büyük engel olduğunu düşünenlere bir örnek vermek gerekir.

Gerçek bir başarı öyküsü:

Çok büyük hayalleri olan birisiydi.

7 yaşındayken babasını kaybetti, yetim kaldı.

8 yaşında okuldan alındı ve köyde yaşadı.

9 yaşında yüzü kanlar içinde kalacak şekilde, yeni okulundaki hocasından dayak yedi.

17 yaşında hayalindeki okulun istediği bölümü için gereken not ortalamasını tutturamadı.

24 yaşında tutuklandı, günlerce sorguya çekildi ve 2 ay tek başına bir hücrede hapis yattı.

25 yaşında sürgüne gönderildi.

27 yaşında kendisinden bir yaş büyük meslektaşısı kendisinin de üyesi olduğu derneğin çalışmaları ile kahraman ilan edilirken, o hiç önemsenmiyordu. Doğduğu şehrin merkezinde rakibi törenlerle karşılanırken, o kalabalık arasında yalnız başına olanları izliyordu.

30 yaşında kendisi başka şehirleri düşman elinden kurtarmaya çalışırken, doğduğu şehir düşmanların eline geçti.

30 yaşında amiri, onu kendisinden uzaklaştırmak için başka göreve atanmasını sağladı. Yeni görevinde fiilen işsiz bırakıldı. Aylarca boş kaldı.

37 yaşında böbrek hastalığından Viyana'da 2 ay hasta ve yalnız halde yattı.

37 yaşında komutan olarak atandığı ordu dağıtıldı.

38 yaşında Savunma Bakanı tarafından görevinden atıldı.

38 yaşında bir toplantıda giyebileceği tek sivil elbisesi bile yoktu ve başkasından bir redingot ödünç aldı. Cebinde sadece 80 lirası vardı.

38 yaşında hakkında tutuklama kararı çıkarıldı.

38 yaşında en yakın beş arkadaşından üçü, onun kendi topladığı kongrenin temsil heyetine üye olması için oy kullandı.

39 yaşında hakkında idam kararı çıktı.

42 yaşında Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı oldu. Üstelik hayal ettiği bir ülke kurarak...

Size hayallerden değil gerçek bir hayattan söz ediyorum. Hayallerinizi asla terk etmeyin, bir gün mutlaka gerçekleşecektir

“ Yüce hayaller kurun.Siz hayal ettikçe hayal ettiğiniz şey olursunuz. Hayaliniz,bir gün olacağınız şeyin vaadidir; İdealiniz ise sonunda ortaya çıkaracağınız şeyin kehanetidir.

James Allen ”

“ Engeller sizi durdurmak zorunda değildir.
Eğer bir duvarla karşılaşırsanız geri
dönmeyin ve vazgeçmeyin.
Nasıl tırmanacağınıza,
içinden mi geçeceğinize yoksa
etrafından mı dolaşacağınıza karar verin.

Michael Jordan ”

“

Vazgeçme, genç dostum, vazgeçme!
Damlaya damlaya göl olur.
Ve aynı noktaya düşen damlalar,
zamanla mermeri bile deler.

Ali Fuad Başgil

”

“

Büyük işler mi başarmak istiyorsun?
Önce hayalini kur, sonra görselleştir,
sonra planla... inan... harekete geç!

Alfred A. Montapert

”

“

Hayatta en büyük şevk, başkalarının yapamayacağını söylediği şeyleri yapmaktır.

Walter Bagehot

”

GELECEK HENÜZ AVUÇLARINIZDA

Bilinen bir hikayedir. Zamanın birinde, bir kasabada yaşayan çok akıllı iki kız kardeş varmış. Bilgiye açlıkları o kadar çokmuş ki her gün yeni şeyler öğrenmek isterler ancak öğrendiklerinden asla tatmin olmazlarmış. Zamanla okullarından ve etraflarından aldıkları bilgi çok yetersiz gelmeye başlamış. Onlar için kasabada sorularını cevaplayacak, istedikleri bilgileri verebilecek kimse kalmamış. İki kardeş, kendileri için tükenmiş olan bu kasabadan ayrılarak büyük kente gitmeye karar vermişler.

Kentte yaşamaya başlayan kızların sorularının yanıtları bir süre sonra yine onları tatmin etmemeye başlayınca ülkenin en ünlü bilgesine gitmeye karar vermişler. Bilge, kız kardeşlerin sorduğu her soruya cevap vermiş. Ancak bir süre sonra bundan da sıkılan kız kardeşler, onun bile bilemeyeceği bir soru sormaya karar vererek düşünmeye başlamışlar. Bir süre sonra kardeşlerden birisi 'bilgenin bilemeyece-

ği bir soru buldum' diye sevinmiş. 'Ne soracaksınız?' diye soran kardeşine anlatmaya başlamış: "Avucumun içine bir kelebek alacağım. Kelebeğin canlı mı, ölü mü olduğunu bilgeye soracağım. Ölü derse kelebeği serbest bırakacağım. Canlı derse avucumu hafifçe bastıracağım."

Koşarak bilgenin yanına gitmişler. Avucunda kelebeği sıkı sıkı tutan kız, kolunu bilgeye doğru uzatarak sormuş:

- Avucumun içinde bir kelebek var. Bilin bakalım canlı mı, ölü mü?

Bilge, kızın gözlerine uzun uzun bakmış ve cevap vermiş:

- Senin elinde kızım, senin elinde...

Hikayenin özü gayet açık: Bir kelebeği avucunuza aldığınızda öleceğine ya da yaşayacağına karar verebileceğiniz gibi zaten avuçlarınızda olan yaşamlarınızla ilgili kararları da siz verebilirsiniz.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e nasıl başarılı olduğunu sorduklarında verdiği cevap çok manidardır: *"Ben bir işe başlarken önce karşıma çıkabilecek engelleri hesaplarım, ardından ilk işim o engelleri kaldırmak olur. Başarı kendiliğinden gelir zaten..."*

"Engeller, gözünüzü hedeften ayırdığınız zaman karşınıza çıkan korkunç şeylerdir" diyen Henry Ford'un hayata dâir sırrı tam da budur.

Ford'un sözünü söylemişken kendisinden bahsetmekte de yarar görüyorum. Bildiğiniz gibi Henry

Ford, şöhreti herkes tarafından çok iyi bilinen, Amerikalı otomobil üreticisi ve dünyanın sayılı zenginlerindedir. Sıradan bir ailenin çocuğu olarak Michigan yakınlarındaki Dearborn adlı bir kasabadaki küçük bir çiftlikte doğmuştu. Sıradan bir çocuk olarak okula gidiyor, okuldan geldiğinde neredeyse bütün akşamlarını ve tüm yaz tatillerini çiftlik işleri ile uğraşarak geçiriyordu. Daha küçük bir çocukken belki de bir çocuğun başına gelebilecek en büyük korkuyla yüzleşti. Çok sevdiği annesini kaybetmişti. Okulu da bırakmıştı. Artık bir yandan kafasındaki korkunç gerçekten kaçmak, diğer yandan da belki de çocuk aklıyla kendisine yeni bir yol çizmek amacıyla makinelere karşı merak duymaya başladı. Eski ve işe yaramaz mekanik ne görse parçalıyor, çalışma prensiplerini anlamaya çalışıyordu. Üstelik bazen onu sadece çalışır hale getirmek de yeterli olmuyor, 'daha iyi ve verimli nasıl çalışır' kaygısı tüm vaktini alıyordu.

Henry Ford, artık onyediyi yaşında bir delikanlı olduğunda bir yandan geçim derdine de düşmüştü. Bu yüzden bir makine yapım evine çırak olarak girdiğinde, kuşkusuz keyifle çalışıyordu ama çıraklıktan kazandığı para yetersiz kalıyordu. Ek iş olarak her akşam işten çıktığında bir kuyumcunun yanında çalışıyordu. Makinelere ilgisinin de ötesinde bir yeteneği vardı. Eksik olan şeyi, yani tecrübeyi de ustasının yanında kazanmaya başlamıştı.

Çocukluğundan beri yaptığı çiftlik işleri ve makinelere olan ilgisini birleştirmeye karar verdiğinde, zorluklarını bildiği çiftçiliğin, makinelerle kolaylaş-

tırılabilceği düşünceci vardı kafasında... Çalışmaları için bir hedef belirlemişti. Şimdi çalıştığı o küçük atölye ona dar gelmeye başlamış, hedefleri için daha büyük adımlar atmaya karar vermişti. Sanayinin gelişmiş olduğu Detroit'e gitmeyi düşünüyordu. O kentte bulunan Edison adlı şirkette iş fırsatı yakaladığında, hayatı yavaş yavaş hedefleri istikametinde değışmeye başlamıştı.

Makinist olarak girdiği Edison şirketinde yeteneğinin keşfedilmesi çok uzun sürmemiş, hızla yükselerek başmühendis olmuştu. İlgisi, yavaş yavaş zirai araçlardan motor üretimine doğru kaymaya başlamıştı. Gece gündüz durmadan düşünüyor ve farklı bir üretim yaparak rüşdünü tam olarak ispatlamayı arzuluyordu. Amacı hafif gövdeli arabaları çekecek bir makineydi.

Her yeni doğum gibi fikirlerin doğumu da kuşkusuz oldukça zorlu bir süreç gerektiriyordu ki burada sabır ve sebat oldukça önemliydi. Henry Ford sonunda benzinle işleyen hafif bir motor yapmayı başardı. Böylece yeni başlamış olan otomobil sanayisinin gelişmesine çok büyük bir katkıda bulundu.

Ford, üzerinde çalıştığı ve iki silindirli, dört beygir gücündeki motorla çalışan arabasının prototipini 1892 yılında bitirdi. Bu ilk örneğin üzerinde çalışmaya devam ederken bir yandan da işe yarayabileceğini kabul ettirmeye çalışıyordu.

Albert Einstein'in dediği gibi *"Önyargıları yıkmak, atomu parçalamaktan daha zordur."* O yüzden

Ford için yeni yaptığını anlatma çabası ne acıdır ki yapmaktan bile zorlu geçiyordu. Uzun uğraşlardan sonra, ortaya çıkardığı otomobilinin işe yarayabileceğini herkese kabul ettirmişti. Prototip kusursuzdu. Artık benzeri için her şey hazırdu. İkinci arabayı yapmak üzere çalışmaya koyulduğunda, ilk üretimin üzerinden tam yedi yıl geçmiş ve o artık Detroit Otomobil Şirketi başmühendisi olarak o şirket hesabına otomobil yapmaya başlamıştı.

O yıllar, motorlu taşıtların yeni kullanılmaya başlandığı ve lüks kabul edilebilecek yüksek maliyetlerin telaffuz edildiği yıllardı. Ford'un çalıştığı şirket, bu parametreleri göz önünde bulundurarak üretim yapmayı tercih ediyor ve imalat politikasını bu mantık üzerine bina ediyordu. Ford'un üretim politikası ise çok başkaydı. O, çok sayıda imalat yaparak, otomobilleri ucuza mal edip ucuza satmak, böylece sürümden kazanmak fikrini savunuyordu. Tüm çalışma ve rasyolarını buna göre hazırlayarak yönetime sundu. Ancak geleneksel yönetim anlayışından taviz vermeyen şirket, bu fikre sıcak bakmamıştı. Ford, o küçücük çiftlikten, endüstri dünyasına hayallerinin peşinden koşarak ve doğru bildiğini sonuna kadar savunarak gelmişti. Koşullar ne olursa olsun, fikrinden taviz vermek, doğru bildiğini savunmadan teslim olmak niyetinde değildi. Ancak yönetim tüm ısrarlarına rağmen seri üretime geçmemek konusunda önüne bir duvar örüyordu. Sonunda şirketten ayrılmak zorunda kaldı.

Kesin bir yol ayırımına geldiğinde Ford'un önünde tek seçenek kalmıştı ve tarih 1902 idi. Artık bugün, tüm dünyanın bildiği Ford Motor Şirketi'nin hikâyesi başlayacaktı. Şirket sermayesi olarak koyduğu 100 bin dolarla işe başladığında, o dönem risk kabul ediliyor olsa bile, hayal ettiği her şeyi cesur adımlarla yapıyor, farklı modellerde otomobiller üretiyordu. Rakipleri onun kısa sürede batacağını düşünürken Ford'un ürettikleri her çevrede beğeniyle karşılanıyordu.

Şirketin kurulduğu yıl, iki silindirli 8 beygirlik 1708 adet araba yapılmıştı. 1926'da şirketin sermayesi 1 milyar dolara yükselmişti. Ford Şirketi, dünyanın en büyük motor şirketi haline gelmişti. Sadece otomobil yapmakla kalmıyor, farklı tip ve kullanıma yönelik taşıtlar, bunların yedek parçaları da üretim bandından geçiyordu. Ford, mallarına ucuz fiyat koymuştu fakat çok sayıda imalatla sürümden kazanıyordu. Makinelerin yanısıra, insanlara da yatırım yapıyordu. Kurduğu vakıflar ve hayır kurumları ile takdir topluyordu. 82 yaşına kadar işçilerinin ve üretimin başından ayrılmamıştı. Öldüğünde ise 84 yaşındaydı.

“

Bütün büyük başarılar, küçük bir cesaret kıvılcımı ve kararlılıkla başarılmıştır.

Lord Byron

”

“ Hayata başladığımızda bir blok mermer verilir.Onu ya el değmemiş durumda arkamızda sürükleriz, ya parçalar çakıl gibi dökeriz, ya da görkemli bir heykel yaparız.

Richard Bach ”

“

Kendini yönet,
dünyayı yönetecek gücü bulabilirsin.

Platon

”

“ Taşları atabiliriz, taşlardan şikayet edebiliriz, taşlara takılabiliriz,taşların üzerine tırmanabiliriz ya da taşları kullanarak görkemli bir inşaat yapabiliriz.

William Arthur Ward

”

“

En güçlü iki savaşı zaman ve sabırdır.
Leo Tolstoy

”

KENDİNE GÜVENMEK ÖNEMLİDİR

Antik dönemin en önemli felsefecilerinden birisi olarak kabul edilen Aristoteles, gençlik üzerine belki de ilk önemli tespitleri ortaya koyan kişi sayılabilir. Günümüzden binlerce yıl önce yaptığı değerlendirme tam olarak şudur: *“Gençlerin istekleri öylesine çoktur, üstelik onlar tüm bu isteklerini hemen eyleme dönüştürmek isterler. Çok değişkendirler. İstekleri geçicidir; birden parlar, birden söner. Tutkuludurlar, huysuz ve öfkeli dirler. İsteklerinin önüne dikilen en küçük engele bile katlanamazlar...”*

Çağlar boyu gençlik üzerine araştırma yapmak isteyen her bilim adamı, temelde Aristo'nun ifade ettiği çerçevedeki davranış türlerini incelemeye çalışmış ve farklı teoriler geliştirmiştir. Oysaki gençlik, bireylere dışarıdan bakarak incelenebilecek, laboratuvar ortamlarında deneylerle ölçülebilecek bir kavram değildir... İnsanın gelişme sürecinde yaşadığı birkaç evreden sadece birisidir aslında... Yani

tamamımızın kendisince bir yaş aralığı koyduğu ama mutlaka içinde bir süre konakladığı yaşamın en hareketli, aktif ve umarsız istasyonudur. Bundan dolayıdır ki gençlik dönemi, sadece kıyısında bağdaş kurup oturarak üzerinde yorum yapabileceğimiz bir dönem değil bence. Onu anlamak, yorumlamak için ancak tek bir yerden bakabilirsiniz. Önce kendi içinizden, sonra kıyasla onların gözlerinden... İşte son birkaç yıldır yaptığım programlarda, katıldığım seminerlerde, meseleye onların gözlerinden bakma fırsatı buluyorum.

Gençler, toplumun temeli ve geleceğin teminatı ise iddiaları, rüyaları ve idealleri olmalı. Kendi benliğinden kopmayan, değerleri ile barışık ve fikir üretme kaygısını her zaman üzerinde taşıyan bir gençlik... Geleceğin dünyasında başrol oynama kaygısında olan bir gençlik, Türkiye'nin yarınları için umut taşımaktadır. Bütün bunları yapabilmenin ise tek bir yolu vardır. O da kendine güvenmek.

Aslına bakarsanız her insan, yaşama gözlerini açtığından itibaren, hayatı tanıma sürecinde kendisine güven veya güvensizlik duyduğu çeşitli tecrübeler edinir. Hayata bakış açısı da bu çerçevede şekillenir.

İlk defa ayakta durmaya çalışan bir bebeğin önce bedenini destekleyecek bir yerlere tutunmasıyla başlayan, ardından kendi ayaklarının üzerinde durmasıyla devam eden süreç, ilk kendisine güven duygusunun da edinildiği dönemdir. Kendine güven, insanın kendisi hakkında olumlu ama gerçekçi tu-

tumda olmasıdır. Yani kendisine güvenmek demek, bir insan için gerçekleştireceği şeyleri ertelemeden olumlu düşünerek mücadele etmesi anlamına gelmektedir.

Son zamanlarda sosyal medya üzerinden sıkça paylaşılan bir hikaye, belki benim olduğu gibi çoğunuzun da dikkatini çekmiştir. Hikayenin doğruluğu konusu ikincil bir önem arz etmekle beraber, sonundaki anlam oldukça etkileyicidir.

Hikayede işleri bozulan, saplandığı dar boğaz sarmalından bir türlü nefes alamayan bir işadamı vardır. Bir zamanlar çok ciddi işler yapan hatırı sayılır olan kahramanımız şimdi borçlarıyla uğraşmaktadır. Öyle ki bir taraftan kredi verenler onu sıkıştırırken diğer taraftan da bir sürü insan ödeme beklemektedir. Yeni bir umutla kredi kullanabilmek için gittiği bankadan olumsuz yanıtla çıkmış, bankanın karşısındaki parka kadar kendisini zor atmıştır. Bir bankta başını iki elinin arasına almış derin düşüncelere dalmışken önünde dikilen iyi giyimli yaşlı adamı fark etmiştir. Adam tam karşısında durmuş, düşünceler içindeki dalgın adama gözlerini dikmiş ve onu seyretmektedir. İşadamının şaşkınlığını atmasına fırsat vermeden yaşlı adam söze girer; *“Çok fazla dalgın ve düşüncelisiniz. Belki size bir yardımım dokunabilir. Probleminizi benimle paylaşmak ister misiniz?”* İşadamı, karamsar dünyasının içerisinde belli ki birinden, üstelik hiç tanımadığı birinden böyle bir yakınlık görünce sıkıntılarını anlatmaya başlar. Üstelik karşısında nazik ve kendisini dikkatle

dinleyen, olgun biri vardır. İşadamının anlattıklarını dinleyen yabancı, *“Sana yardım edeceğim”* diyerek cebinden çek defterini çıkarır. İşadamının adını sorar ve deftere bir şeyler karalayarak *“Bu para senin. Bir yıl sonra seninle burada bulduğumuzda bana olan borcunu ödersin...”* der ve çek yaprağını verdikten sonra geldiği gibi hızla gözden kaybolur.

İşadamı önce uzaklaşan yaşlı adamın gidişine, ardından birkaç saniye önce eline tutuşturduğu çeki bakar. Çekte 500 bin dolar yazmaktadır! Üstelik altındaki imza, tüm dünyanın tanıdığı zengin müteşebbis John Rockefeller’e aittir. Şaşkınlığı üzerinden atması için bir süre geçmesi gerekmiştir. İlk olarak çeki bozduarak tüm borçlarından kurtulmayı düşünür. Ancak bu sefer bir yıl sonrası için çekte yazılı miktar kadar borçlanmış olacağı ve yıl sonu yapabileceği ciroyu kestiremediğinden bu fikirden vazgeçer. Ama şimdi bir yedek akçe bulmuştur. Uzun zaman sonra iyi bir şey olmuştur. İş yerine dönerek, çeki kasasına koyar. Çekin kasasında olduğunu bilmenin verdiği güvenle, yepyeni bir iyimserlikle işine tekrar dört elle sarılır. Büyük küçük demeden tüm işleri değerlendirmeye başlar. Ödeme planlarını yeniden yapılandırır.

Sadece birkaç ay içerisinde piyasaya olan borçlarını bitirmiş, üstelik kasasına para bile girmeye başlamıştır. Sermayesindeki artış, kendine olan güvenine de doğru orantılı olarak yansımıştır.

Rockefeller’den çeki alalı tam bir yıl süre geçmiş, borcunu ödeme zamanı gelmiştir. Sözleştikleri gibi

kasasından hiç dokunmadığı o çeki alarak parkta kendisiyle ilk karşılaştıkları yere gidip beklemeye başlar. Kısa bir zaman sonra yaşlı adamın hızla ona doğru geldiğini görür, ayağa kalkar. Başından geçenleri anlatmak için sabırsızlanmaktadır. Çeki cebinden çıkartarak kendisine uzatmak üzereyken bir hemşire koşarak gelir ve yaşlı adamın koluna girer. Hemşire, yaşlı adamın onu rahatsız ettiğini düşünerek açıklama yapma gereği hisseder: *“Onu bulduğuma çok sevindim, umarım sizi rahatsız etmemiştir. Çünkü bu bey sürekli olarak huzurevinden kaçıp, bu parka geliyor. Herkese kendisinin John Rockefeller olduğunu söylüyor”* diyerek yaşlı adamın koluna girer ve geldikleri yöne doğru uzaklaşırlar.

İşadaminin şaşkınlığı, çeki aldığı bir yıl öncesine kıyasla çok daha tarifsizdir. Tüm yıl boyunca arkasında yarım milyon dolar olduğuna inanarak işler almış, yapmış ve satmıştır. Oysa kocaman bir yalana inanmıştır. Şimdi fark etmektedir ki hayatının akışını değiştiren şey katiyen para değildir. Hayatını değiştiren, yeniden kendinde bulunduğu güven ve inançtır. Bu anonim hikayenin yazarı ‘başarının sırrını kalbimizde olanda aramalıyız, kasamızda değil’ mesajıyla nihayetlendirmiştir.

Sosyo-psikolojik bir gerçeklik olarak bilinmektedir ki kendisine güvenen ve bu duygusu gelişmemiş olan bireyler arasında ciddi farklılıklar göze çarpmaktadır. Bunlardan ilki, hayaller ve beklentiler noktasında bir kıyas sırasında ortaya çıkar. Bu duyguyu taşıyan bireyler mücadele ederler. Üstelik bu

mücadele ne kadar çetin, bazen imkansız gibi gözükse de onlar güven duygusu gelişmemiş kişilerin aksine, daima optimist düşünerek çabalamaya devam ederler. Tam bu noktada mücadele azmi ve güven, farklı kavramlar gibi gözükse dahi bir arada değerlendirilmesi gereken iki farklı güdüdür.

Bir başka önemli ayrım da karar verme sürecinde gözlenebilir. Bu süreçte de güvensiz kişiler bir karar vermeye hazırlandıklarında, kendilerinden çok başkalarının fikir ve düşüncelerine önem verirler. Kendi öz benlik ve yeteneklerine olan güven eksikliği onları bir anlamda başkalarına esir edecektir. Bu kısmı da anonim bir hikâye ile nihayetlendirmek, sanırım anlatılanları daha anlaşılır kılacaktır;

Kurbağalar arasında bir gün bir yarışma düzenlenir. Çok yüksek bir kulenin tepesine ilk varabilen kurbağa yarışmayı kazanacaktır. Yarışma günü, izleyici olarak toplanan bir sürü kurbağanın tezahüratları arasında yarış başlar. İzlemek üzere gelen kurbağaların tamamı tepeye ulaşmanın imkansız olduğunu düşünmekte ve yaptıkları tezahüratlarda yarışan arkadaşlarına hiçbir zaman başaramayacaklarını seslenmektedirler. Gerçekten aşılması imkansız bu zorlu parkurun karşısında yarışmacı kurbağalar teker teker yarışı bırakmaya başlarlar. Fakat sadece bir kurbağa inatla ve yılmadan kuleye tırmanmaya devam eder. Seyirciler bağırmaya devam etmekte, hedefin zorluğunu, çabanın ise beyhüdeliğini haykırmaktadır. Bir süre sonra o tek kurbağa

hariç, yarışan tüm kurbağaların ümitleri kırılmış ve mücadeleden vazgeçmişlerdir. Mücadeleci kurbağa ise kulenin tepesine çıkmayı başarmıştır. Sonradan anlaşılır ki o kurbağanın diğer yarışmacılardan tek farkı sağır olmasıdır.

“ Kendinize kesin inancınız, güçlü bir iradeniz, kocaman bir yüreğiniz ve örnek alacağınız kahramanlarınız varsa yaşamınızda herşeyi yapabilirsiniz.
Tyrone Bogues, NBA oyuncusu ”

“

Sana bu dünyada bir şeyi
değiştiremeyeceğini söyleyecek
iki tür insan vardır: Biri böyle
bir şeyi denemekten korkanlar,
biri de senin başarılı olmandan.

R.Goforth

”

“ Eğer yapabileceğinizden daha azını yapmayı planlıyorsanız, hayatınızın sonuna kadar mutsuz olacağınız konusunda sizi uyarmak isterim.

Abraham Maslow ”

“ Tek bir hedefiniz olsun; meşru ve faydalı bir amaç edinin ve kendinizi tamamen ona adayın. Hiçbir şey sizi yolunuzdan alıkoymasın; unutmayın, akli karışık olanın yolu da karışık olur.

James Allen ”

“Başarılı bir insanla başarısız arasındaki fark, birinin daha iyi yetenekleri ya da daha iyi fikirleri olması değildir. Başarılı olan kişinin farkı, fikirleri üzerine bahse girmesi, hesaplanmış riskler alması ve harekete geçmiş olmasıdır.

Andre Malraux

”

YENİ SOSYAL GERÇEK: MEDYA

Bilindiği gibi iletişim, sosyal tek varlık olan insanoğlunun varlığını sürdürebilmesi için gerekli bir olgudur. Sosyal yaşam içinde, haklı-haksız kavramını sağlayan değerlerin ortaya en net konulabilmesi de belli değerlerin kabullenilmesi ya da reddedilmesi de iletişim sonucunda gerçekleşmektedir.

İletişim çağı olarak adlandırılan günümüz yaşantısında, mesafelerle birlikte sınırlar da ortadan kalkmaktadır. Dünya hızlı bir değişim sürecinden geçmekte, geleneksel kurum ve yapıların hakim olduğu toplumlarda bile gözle görülür dönüşümler yaşanmaktadır. İletişim araçları, özellikle de bu araçların en etkili sayılan görsel medya ile en gelenekçi toplumlarda bile şaşırtıcı dönüşümler gözlenmektedir. Sözkonusu geniş kapsamlı değişimler, kültürü de etkileyerek günlük yaşam pratiklerini ve alışkanlıklarını şekillendirmektedir.

Medya adını verdiğimiz ve evlerimizin başköşesini süsleyen ‘televizyon’ isimli makine, farklı biçim, kurgu, yorumlama biçimleri, içerik ve teknolojilerle bireylerin ve toplumların hayatını olağanüstü etkilemekte ve değiştirmektedir. Bir başka deyişle televizyon, hayatımızın çok fazla içerisinde ve belki de artık merkezindedir.

Bu durum öyle bir hâl almıştır ki eskiden ebeveynler tarafından sosyal diyaloglarla yürütülen iş ve eş seçimi gibi hayati meseleler bile artık gençler tarafından medyaya başvurularak yapılmaktadır. Meslek seçimlerinde bile ebeveynlerin yönlendirmesinden çok, yaygın imajlar ve popüler kültürün sunduğu alternatifler üzerinde durmakta, kitle kültürünün etkisiyle onun ürettiği meslekleri tercih etmektedirler.

Günümüzde televizyon, ülkede ve dünyada neler olup bittiğini öğrenmek için başvurulacak bir araç olmanın yanı sıra, nerede nasıl giyinileceği, nasıl oturulup kalkılacağı ve nasıl yenileceği, ne tür müzik dinleneceği, hangi durum karşısında ne tür tavır alınacağı gibi konularda fikirler veren, seçenekler sunan ve yönlendiren bir konumdadır.

Söz medyadan açılmışken bir başka önemli ve güncel konuya da değinmek oldukça önemlidir. Yukarıda özellikle televizyon özelinde bahsettiğim geleneksel medya, ‘tek yönlü iletişim aracı’ iken dijital çağ olarak tanımlanan günümüz dünyası ile birlikte ortaya çıkan ve belli özel isimler altında faaliyet gösteren, tamamına ‘sosyal medya’ denilen bir olgu ile de karşı karşıya-

yız. Bu interaktif yeni medya ile monologdan diyaloga geçiş sağlanmıştır. Teknolojik gelişmenin doğal süreci ile birlikte insanlığın her ortaya çıkardığı yeni buluş gibi sosyal medya da kullanıcı niyetli algılanabilecek bir kavramdır. Yani yararı ya da zararı ancak kullanıcının amacı ve niyeti ile saptanabilir.

Bu anlamda milyonlarca kullanıcıya farklı bir sorumluluk düşmektedir. Çünkü bilgi, evrende artık en hızlı ulaşılabilen güç olma yolundayken doğru bilginin yanlışla kirlenme ihtimali de artmaktadır. İşte bu noktada medya, sağladığı iletişim, özgürlük ve ulaşılabilirlik katkısının yanında, kültürel erozyon bakımından tam tersi bir tehlikeye de dönüşebilmektedir.

Dolayısıyla medyayı ve onun sunduklarını doğru okuyabilmek, çoğu kez bilinçli bir toplumun görevi gibi kabul edilerek bu maharet Tv izleyicisinden beklenmektedir. Oysaki bu entelektüel kaygıyı asıl taşıması gerekenler; medya patronları, yapımcı ve yönetmenler olmalıdır. Bu sadece topluma karşı değil, binlerce yıldır üzerinde yaşadığımız coğrafyaya, tarihe karşı da sorumluluktur.

Bu sorumluluk benim için Artvin yaylalarından Kazakistan obalarına, Osmanlı'nın muhteşem tarihini dimdik duruşu ile yeniden anlatan Mostar'a, Yeni Cami önünde rızık için güvercinlere atılacak yemi satan güzel yüzlü kız çocuğuna, Urfa'da dam evini açıp soğuk ayranını katık yaparak bize ikram eden, yılların tüm izlerini alınındaki çizgilerde taşıyan teyzemize karşı sorumluluktur.

“ Bir insan kendisinin ne olduğunu bildikten sonra, kendini bilmeyenlerin bu insan hakkında söylediklerinin ne değeri vardır? O bunlara aldırılmaz bile.
İbn-i Sina ”

“ Eğer sizden sokakları süpürmeniz istenirse
Micheangelo'nun resim yaptığı,
Beethoven'ın beste yaptığı veya
Shakespeare'in şiir yazdığı gibi süpürün.
O kadar güzel süpürün ki, gökteki ve yerdeki
herkes durup, burada dünyanın en iyi
çöpçüsü yaşıyormuş desin.

Martin Luther King

”

“

Devler gibi eserler bırakmak için
karıncalar gibi çalışmak lazım.

Necip Fazıl KISAKÜREK

”

“ Hayatta her şey olabilirsin;
Fakat mühim olan hayatın içinde "İNSAN"
olabilmektir...

Şems-i Tebrizi

”

“ Önce doğruyu bilmek gerekir,
doğru bilinirse yanlışta bilinir;ama önce
yanlış bilinirse doğruya ulaşamaz.

Farabi

”

BİR ELMANIN EN GÜZEL YARISI

Her iş aşkla yapıldığında güzelleşir. Her projenin başında bu sözü hatırlatırım kendime ama itiraf edeyim ki son zamanlarda üniversiteli gençlerle bir araya gelerek onlara medya etiği, iş hayatı ve medya alanındaki birikimlerimi anlattığım “*Kariyer Sohbetleri*” benim için oldukça farklı bir tecrübe...

Bilgi, evrendeki en pahalı üründür ve kolay elde edilmiyor. Ancak bir o kadar önemli olan bir şey daha var ki o da tecrübedir. Bilgi, gençlerin okudukları bu güzide eğitim kurumlarında ediniliyor ancak tecrübe yıllar alıyor ve maliyeti oldukça yüksektir. Ben bu anlamda aradaki farkı kapatmaya çalışıyorum. Üstelik gençlerimize bu bireysel farkındalık kadar önemli *toplumsal farkındalık* ve *duyarlılığı* da kazandırmayı arzuluyorum. Bu anlamda salonları dolduran gençler, benimle birlikte “**Kadına Şiddete Hayır**” diyor.

Kadına şiddet olarak kısaca özetlenen kavram, bana göre büyük bir onursuzluk ve insanlık suçu...

Son yılların, sadece ülkemizde değil tüm dünyada, en önemli utancı... Gün geçmiyor ki sosyal medyada, gazetelerde ya da televizyonlarda konuyla ilgili bir haberle karşılaşmayalım. Dediğim gibi bu konu temelde bir eğitim, ahlâk ve empati sorunudur.

Gençlerle birlikte, onlara farklı bakmayı öğütlediğimiz bir projenin içindeyiz. Başta çok farklı gibi algılansa da bu soruna hayır demek de bu işin önemli bir boyutu. Kendinden farklı bir cinsi, sırf daha güçsüz diye, başta fiziksel ve ruhsal olmak üzere her anlamda baskılamak, kişilik problemlerinin en büyüğüdür. Aslında kadın ve erkeğin hikâyesi birlikte başlayan ve birlikte güzelleşen bir hikâyedir. Üstelik hiçbir şey yokken, her şeyle başlayan bir hikâye...

Ateş, su, toprak ve hava yoktular...

Hiçbir şeyin var olmadığı anda başladı hikâye. Hiçbir şeyden öte, koskoca bir yokluk...

Hiç olmanın bile anlamının bilinmediği bir zamanda tek bir varlık. Tek, kadir ve hep var olan Yaradan...

Yeryüzünü yarattı önce. Kendi nurundan üflenmiş, yaratılmışların en farklısı olacak insanoğlu için özenle hazırladığı yeryüzünü tam altı günde yarattı. Toprakta bedeni ve Yaradan'dan özü vardı ilk insanın. Toprak vücut buldu Yaradan'ın kudretiyle. Su can verdi bedenine ve Adem dendi adına...

Adem, insanoğlunun ilk babası, yalnız kalmasın dedi Yaradan. Yalnız kalmasın ve çoğalsın. Çoğaldıkça Yaradan'ı anlasın, anlatsın istedi.

Bir kaburga kemiği...

Tek bir kaburga kemiği canlandı bu kez. Adına Havva denilen ama şimdi *'kadın'* diye bahsedilen varlık, eş olsun istedi Adem'e. Koskoca bir dünya ve onun üzerinde hüküm sürecek bir neslin ilk temsilcileri Adem ve Havva... Koskocaman bir yeryüzü onları beklerken onlar en bereketli yeri seçtiler ve yurt edindiler Anadolu'yu. Önce kendilerini tanıdılar, sonra birbirlerini ve toprak kendinden olana bereketini esirgemezken Havva çocuklar verdi Adem'e...

Çoğaldılar, çoğaldıkça yeni duygularla tanıştı ruhları. Aşk'tı ilk öğretilen onlara... Birbirlerini sevmeyi öğrendiler. Köyler, kentler kurdular sonra. Bazıları onlara ilk verileni, yani aşkı hep hatırladılar; sevdikçe kolaylaştı hayatları. Toprak, bağrından ürünlerin en bereketlisini verdi onlara. Buğdayın başağında ekmek kokusunu aldılar. Suyun berraklığında hayatı ve birbirlerinin yüzlerine baktıklarında, suya hasret bir yunus gibi daldıkça gözlerine, birbirlerini daha yakından tanıdılar.

Bir erkek ve bir kadın ile başlarken hayat, o kadını sevdikçe yaşadıkları yer de güzelleşti onlarla. Derler ya belki de Anadolu ilk kez bir kadın eli değdiğinde tüm dünyanın gıpta ile baktığı eşsiz bir coğrafya oldu.

Bugün bile adı Anadolu olan bu topraklar için eline kalem alanlar, hep bu kocaman yeryüzünden bahseder. Doğu'nun gizemini, Batı'nın bilgeliği ile birleştiren, üzerinde yıllar öncesinden yarınlara bakmaya çalışan her göz hâlâ ona değen Havva'ların kattığı güzellikleri görür.

Dikkatle bakarsanız, sizler de Anadolu'nun her köşesinde kınalı elleri, tertemiz yürekleri ile onları fark edersiniz önce. Farklı köşelerinde farklı bir kaygı ama hep aynı umutla dolu, tertemiz yürekleriyle bir elmanın en güzel yarısı olan kadınları...

Sırtlarında yuvalarının rızkı için taşıdıkları hazır sepetlerine yükledikleri çay ve fındık kadar hasretlerini görürsünüz Karadeniz'de... Tütün kırarken nasırlı parmaklarıyla kocaman yüreklerinde taşıdıkları umudu fark edersiniz Ege'de... Omuz omuza ve rengarenk kıyafetleriyle durduklarında hala ya, bir olmanın coşkusu hissedersiniz Doğu'da... İster köy ister kentte olsun, ne iş yaparsa yapsın, birbirine benzer bu toprakların kadınları... Aynı annenin çocukları olduğunun altını çizerler, kocaman gözleriyle gözlerinizin içine bakarak...

Erken başlar güne Anadolu kadını. Evladının ve diğer yarısı olan erkeğinin kahvaltısını hazırlar önce. Çocuklarını hazırlayıp okula, eşini işe uğurlar kapı aralığından sığmayacak kadar büyük bir sevgiyle. Başkadır bu toprakların kadını. Daima erkeği ile omuz omuza ve yan yanadır. Bir taşın altına el koymak gerektiğinde yüreğini çıkartır koyar. Öyle kocaman ve öyle geniş ki yüreği, yeri geldiğinde şefkatli bir anne, yeri geldiğinde tarlada ırgat, yaylada çoban, bazen de ülkenin en önemli kurumlarında, bir masa başında görürsünüz onları.

Nerede olurlarsa olsunlar, metropollerdeki plazalarda ya da kamuda, patates tarlalarında ya da

üzüm bağlarında, odun ateşi üzerinde bir sacın yanı başında, ellerinde diğer yarıları ile paylaşmaya, hat- ta büyük parçasını onlara vermeye hazır hamurları ile onlar vardır. Yürekleri, gülüşleri hep içten kadın- larımız...

Cesaret ise diğer adıdır bu coğrafyada kadının... Aziziye'de elinde nacağı ile vatan toprağını namusu bilerek düşmana saldıran Nene Hatun'dur. İnebolu'dan gelen silah ve mühimmatı bir an önce cepheye ulaştırmak üzere, sırtında çocuğu, istiklali şerefi bilerek yürüyen Şerife Bacı'dır. Yiğit kadınlar- la kurduğu çetesiyle düşmana aman vermeyen Kara Fatma'dır. Duatepe'de Halide Edip, gökyüzünde Sa- biha Gökçen'dir.

Bu topraklarda ve tüm dünyada kadın, bir elma- nın en güzel yarısıdır.

Anadolu'da kadın, anadır, bacıdır, başımızın tacıdır.

“

Kadına saygılı ol çünkü o, insanoğlunun anasıdır.

Hz. Ali

”

“

Büyüdükçe küçülün, alçak gönüllü olun
egodan uzak bir yaşam her zaman kazandırır.

Hasan Yıldız

”

“

Kadın; bilmeyene nefis, bilene nefes'tir.
Şems-i Tebrizi

”

“

Aynı dili konuşanlar değil,
aynı duyguları paylaşanlar anlaşabilir.

Hız. Mevlana Celaleddin Rumi

”

“

Bilgelige üç yoldan ulaşılır. Birincisi düşünmek ki en iyisidir. İkincisi kendini sınırlandırmak ki en kolaydır. Üçüncüsü tecrübe ki en acısıdır.

Konfüçyüs”

“Aslında herkes bir dahidir...
Ama siz kalkıp bir balığı ağaca çıkma
yeteneğine göre yargılırsanız, balık tüm
ömrünü bir aptal olduğuna inanarak
geçirecektir.”

A. Einstein ”

“

Çalınan her kapı hemen açılsaydı; ümidin, sabrın ve isteğin derecesi anlaşılmazdı...

Hz. Mevlana

”

ZAMAN, ALTIN ANAHTARDIR

Onyedi çocuklu bir sabun ve mum imalatçısının onuncu oğlu olarak dünyaya gelen, ömrüne yaz ve kış saati uygulamaları, politik ve kültürel alanda başarılar gibi sayısız maharetler sığdıran, farklı alanlarda iz bırakan Benjamin Franklin, başarısının sırrını soranlara önemli bir öğüt vermişti: *“Hayatınızı seviyorsanız, zamanınızı boşa geçirmeyiniz. Çünkü zaman hayatın ta kendisidir.”*

Gerçekten de yaşadığımız hayatta karşımıza çıkan şeylerin ya da bize verilenlerin bazen ne kadar adaletsiz olduğunu düşünürüz. Fakat hepimiz için en adil olarak verilen şey zamandır. Bir gün, tüm insanlar için 24 saattir. Mühim olan o sürenin içerisinde bizim ne yaptığımız, zamanı nasıl değerlendirdiğimizdir. Bir günümüz, 24 altın değerinde bir servettir. Onu verimli kullanmak, en kazançlı yoldur. İdeallere sahip bir varlık olan insan için bu eşit sürenin nasıl kullanıldığı, çoğu kez yarış halinde olduğumuz modern dünyanın

koşullarında, diğer insanlar karşısındaki avantaj ya da dezavantajımız olmaktadır. Bu yüzdendir ki zaman, tekrar kazanılmayan tek servettir. İyi değerlendirilirse meyveleri karşımıza ödül olarak çıkmaktadır.

Ellerinizi başınızın arasına alarak, Tv başında geçirdiğiniz zamanı tefekkür edin mesela... Bu zamanı geçirirken ne izlediğinizi, izlediğinizin size ne kattığını düşünün... Dostlarınızla bir araya geldiğinizde, bazen gereksiz konularla ve aslında iletişim adına yaptığınızı düşündüğünüz bazı sohbetlerinizin ne kadar vaktinizi çaldığını, yemek masasında ne kadar süre kaldığınızı ya da kaç saat uyuduğunuzu... Bu tefekkür sonunda çıkan süre, “çok fazla şey yapmak istiyorum ama” serzenişine neden olan ‘*vaktim yok*’ bahanesinin cevabıdır bir anlamda. Üstelik biyolojik bir varlık olan insan için zamanın geri dönülemez şekilde, hızla geçtiği de bir başka gerçeklik...

Hz. Mevlana'nın Mesnevi'sinde güzel bir hikâye vardır: Adamın biri yol kenarına dikenler eker. Dikenler büyüüp gelişince yoldan geçenleri rahatsız etmeye başlar. Gelip geçenler sürekli kendisine, “Bu dikenleri sök, insanları rahatsız etmesin” demektedir. Adam bunları duymakta fakat aldırmamaktadır. Bir gün karşılaştığı bir sufi derviş tarafından da “Mutlaka bu dikenleri sök!” ikazını alınca itiraz etmeden “Evet mutlaka bir gün sökerim.” der. Adam habire yarın yarın diyerek yapacağını ertelemekte, dikenler ise büyüüp kuvvetlenmektedir. Bir gün yeniden gelen derviş, dikenlerin hâlâ yerinde olduğunu, üstelik gelişip büyüdüğünü görünce, “Ey vaadinde durmayan adam

sök şu dikenleri, bu işi sürüncemede bırakma!” der. Adam ise “Babacığım, bir hayli gün var. Bugün olmazsa yarın bir gün mutlaka bu işi yapacağım.” şeklinde yanıt verir. Bunun üzerine derviş, “Sen, hep yarın diyerek bu işi erteliyorsun. Fakat şunu bil ki her geçen gün o dikenler büyüyüp güçleniyor, dikenleri sökecek olan sen ise güç kuvvet kaybediyorsun. Dikenler gün geçtikçe gençleşiyor sen ise ihtiyarlıyorsun.”¹

Kıssadan hisse şudur ki zaman dediğimiz kavram, bedel biçilemeyen en önemli kaynaktır. Üstelik siz farklı olsun istesenez bile, o kendi yasalarına sadık kalarak duraksamadan, dinlenmeden ve beklemeden kendi doğasının ritminde akar gider. Onu, ne kadar varlıklı olursak olalım satın alamayız, biriktiremeyiz, ödünç alamayız, çalamayız. Ama bizden çalınmasını sağlarız. Bu yüzden tek yapabileceğimiz şey, bizden çalınmasına engel olarak onun içini doldurmaktır.

Güney Almanya'nın Ulm kentinde dünyaya gelen, günümüzde hâlâ en zeki insanlardan birisi olarak kabul edilen Einstein, fizik alanında çok önemli teoriler ortaya koymuş ve en çok zaman konusu ile ilgilenmişti. Aslında daha önce yazdığım bazı örnek isimlerin yaşamları ve çocukluklarının aksine, varlıklı sayılabilecek bir ailenin çocuğuydu. Babası küçük bir elektrokimya fabrikasının sahibiydi. Müziğe tutku derecesinde bağlanmış olan annesinin tüm dünyasını ise piyanosu ve Beethoven besteleri kaplamıştı. Einstein'ın çocukluk yıllarındaki gelişme süreci aileyi

¹ Mesnevi'den... (Hz. Mevlana Celalettin-i Rumi)

ciddi anlamda kaygılandırıyor. Özellikle çok geç konuşması ciddi anlamda tedirginlik nedeniydi. Üstelik içine kapalı, sosyalleşmekten uzak duran, yaşitlerinin arasına karışmamayı tercih eden ve okul hayatından özellikle nefret eden biriydi. Ona göre okul, kendisine sürekli bir şeylerin ezberletildiği sıkıcı bir taş binadan ibaretti. Okulu bırakma fikrinin iyiden iyiye geliştiği bu dönemde amcası imdadına yetişti. Ona cebir ve geometriyi sevdirdi. Geometri, Albert'i sanki büyülemişti. Yıllar sonra amcasının, hayatını nasıl değiştirdiğini şöyle özetleyecekti: *"Çocukluğumda yaşadığım iki önemli olayı unutamam. Biri, beş yaşımıdayken amcamın armağanı pusulada bulduğum gizem; diğeri on iki yaşımıdayken tanıştığım Öklit geometrisi... Gençliğinde bu geometrinin büyüüne girmeyen bir kimsenin, ileride kuramsal bilimde parlak bir atılım yapabileceği hiç beklenmemelidir!"*

İşte o Einstein, vücudumuzun algıladığı zamanın, duvardaki saatin gösterdiği zamana göre daha hassas olduğunu fark etmişti. Demek ki tek takvim, kaynağını astronomik olaylardan alan duvardaki takvim değildi. Bu demek oluyordu ki zamanı verimli ve iyi kullanmak daha uzun süre ve daha çok çalışmak anlamına gelmiyordu. Zamanı ve işleri sistematik ve zekice bir plan dahilinde ayarlamak demektir. Demek ki asıl sorun zamanın yetersizliği değil, onun niteliksiz eğilimlerle heba edilmesidir. Çünkü zaman her kapıyı açabilen bir altın anahtardır..

“ Her şey üstüne gelip, seni dayanamayacağın bir noktaya getirdiğinde, sakın vazgeçme!
Çünkü orası kaderinin değişeceği yerdir.

Hz. Mevlana ”

“ Olumsuz insanlardan uzak durun,
onlar her çözüm için bir sorun bulurlar.
Hasan Yıldız ”

“

Bugün düşüncelerinizin sizi getirdiği yerdensiniz, yarın da düşüncelerinizin sizi götüreceği yerde olacaksınız.

James Allen

”

“ İnsanoğlunun en önemli keşiflerinden biri, yapamayacağını düşünüp korktuğu şeyleri, yapabileceğini keşfetmesidir.

Henry Ford

”

"KRİPTEKS"
Tarihi Eğlenerek Öğrenmek Mümkün

İnsanoğlu gelişip evrildikçe, merak duygusuyla başlayan öğrenme ve farkındalık güdüleri bilim denilen kavramın doğmasına neden olmuştur. Bunlar arasında en eskileri olan iki bilim, şüphesiz tarih ve coğrafyadır. Geçmişte yaşananların hafızaya alınması ve gerektiğinde kullanılması tarih, yaşadığımız yerküre üzerinde neler olduğunu anlama çabası da özetle coğrafyayı meydana getirmiştir.

Bu en eski ve önemli iki ana bilimden tarihi öğrenmek, geçmişten çıkarılacak dersler sayesinde yapılan hataların tekrarlanmasını önler. Bu da gelecek adına daha sağlam kararların alınmasına yardımcı olur. Tarih öğrenmek, hem yapılan yanlışların tekrarlanmasını önler, hem de geçmişte yapılan basit saçmalıkların ortadan kalkmasını sağlar. Bir milletin nasıl oluştuğunu gösterir, böylece bugünkü rahatlıkların değerinin daha iyi kavranmasına yardımcı olur.

Türkiye güneş ve tarih ülkesidir. Sözkonusu bu coğrafya, insanlık tarihinin hemen hemen bütün dönemlerinde iskân edilmiştir. Bir uygarlık biterken diğer bir uygarlığa kucak açmış gökkubbe altındaki en güzel yeryüzü parçası olarak tanımlanmaktadır.

Binlerce yıl boyunca yıkılan her temel taşı, başka bir eserin mütemmim cüzü olmuştur. Bu nedendir ki inşa yılından çok daha eski bir yaşa sahip sadece taştan görkemli yapıların, zamanın ruhuyla ayakta durduğu bir medeniyet, Anadolu adıyla özetlenmiştir.

Peki biz ne kadar biliyoruz bu eserleri? Ne kadar hissediyoruz yıllar içinden bize taşıdıklarını? Her kentimizde kimi zaman önünden geçip gittiğimiz, adını bilmediğimiz ya da bilsek bile kitabesine bir kez olsun dikkat etmediğimiz kaç tanığı var tarihin? Özellikle yükseköğrenimlerini sürdüren gençlerimiz, acaba kendi müfredatları dışında, bu toprakların üzerinde ecdatlarının mirasından ne kadar haberdarlar?

Bunu öğrenmenin en kestirme yoludur tarih... Ancak bu kadar önemli olmasına rağmen, bir o kadar zor ve maalesef çocuklarımızın sıkıcı buldukları bir konudur. Her zaman ifade ederim: Ben bir yönetmenim. Bu, üzerime doğal bir sorumluluk yüklüyor. Sürekli kendi zihninizin merdivenlerinde oturup üretmeyi düşünmeye başlıyorsunuz. Üreteceğiniz şeyin sadece beğeni toplaması olmuyor kaygınız, topluma bir şeyler katmalıyım düşüncesini de beraberinde taşıyorsunuz. Tarih bilinci olan bir nesil, ülke geleceğine ciddi katkı sağlayacakken

konunun derinliği itibariyle sıkıcı bulunması, gençlerimizin bu önemli alana önyargı ile yaklaşmasına neden oluyordu. Tüm bu sorular sonunda doğan bir fikrin gelişmesiyle bugün herkesin keyifle izlediği bir yarışma vücut bulmuş oldu. **TRT** ekranlarında yayınlandığı saatlerde, gençlerin çok kısa sürede benimsediği ve keyifle izlediği bir yarışmadan, **Kripteks**'ten bahsediyorum.

Yarışma prensipleri çok basitti. Program, farklı kentlerdeki üniversitelerde yoğun katılımlı ön elemeyi geçerek yarışma hakkı kazanan iki farklı öğrenciye bir başlangıç şifresi verilmesiyle başlıyordu. Her şifre öğrenciyi bir hedefe yönlendiriyordu. Şifreler, diğer şifrenin gizli olduğu yeri işaret eden bir dörtlükten ibaretti. Dörtlüğün içeriği de danışmanlarımız tarafından bulunması istenen yerin tarihi, efsanesi veya hikayesinden bir kesiti işaret edecek şekilde tasarlanıyordu.

Adı üstünde, şifreydi bu yazılar... Şifreleri çözmek için kıyasıya yarışan yarışmacılar hem tarihi bilmek, yaşadığı yeri tanımak ve pratik olmak zorundayken bir yandan da cep telefonu kullanmadan, söz konusu ilde kendilerine verilen 100 TL ile hareket etmek zorunda kalıyorlardı. Çağın iletişim kaynaklarını kullanarak, hazıra kaçmadan, analitik düşünsünler istemiştik çünkü.

Gençler yarışırken centilmence rekabetin aslında bir dostluk olduğunu, her gün önlerinden geçip öylece gittikleri yerlerin tarihi ve kültürel derinliğini

öğreniyorlardı. Bundan sonrası da artık topladığınız malzemeleri bir araya getirerek güzel bir yemek pişirmeye kalıyor. Benim yönetmenliğimde ekibim, tüm teknolojik imkanlar ve çekim teknikleriyle yemeğin altına bir ateş yakıyor.

Gururla söylüyorum ki bu yemeğin lezzeti sadece gençler değil, yediden yetmişe herkes tarafından kısa sürede keşfedilmişti. Şimdilerde bazı okullarda interaktif eğitim aracı olarak bu yarışmanın öğrenciler arasında uygulandığını görüyorum ve diyorum ki *'amaç hasıl oldu.'*

“

Pusulanın sana yol göstermesini mi istiyorsun, öyleyse onu yanındaki mıknatıslardan koru.

Johann Wolfgang von Goethe

”

“

Zor zamanlarda gülümseyen insanları severim; ıstırap karşısında güç toplayan ve cesur görüntü yaratan insanları...

Thomas Paine

”

“Başarılı insanları takibe alın, nasıl o noktaya geldiklerini ve kariyer yollarından geçerken ne tür engellerle karşılaştıklarını öğrenin.

Hasan Yıldız

”

“

Siz kendinize inanın, başkaları da size inanacaktır.

Cornelius Tacitus

”

“

Eğer zihninizi düzeltirseniz,
hayatınızın geri kalanında her şey
kendiliğinden yoluna girer.

Lao Tzu

”

BİLGİ, GÜÇTÜR...

Düşünebilme özelliğiyle diğer canlılardan ayrılan insanoğlunun varoluşuyla birlikte günümüze kadar uzanan çizgide, gelişimi sağlayan her olgu ve olay, tek bir kavramın varlığı sonucu şekillenmiştir. Bu kavram "**Bilgi**"dir. Bilim insanları için bilgi özetle, tanımlanması zor bir kavram olarak ifade edilmekte ve genel görüş olarak da insanların hayatta kalmasında, gelişiminde, düşünce ve davranışlarının şekillenmesinde en önemli unsur olarak betimlenmektedir. Bana göre **bilgi** eşittir **güç**'tür. Farklı dallarda eğitim alan üniversite gençliğinin çok sık duyduğu bir isim olan Francis Bacon, bilgiyi güç olarak tanımlayan ilk isimdir.

22 Ocak 1561'de doğan Francis Bacon, soylu bir ailenin üyesi olarak, daha önce verdiğimiz örneklerin dışında, koşulları daha iyi bir hayata gözlerini açmıştır. Babası, Kraliçe I. Elizabeth'in adalet bakanı Nicholas Bacon'dır. Francis Bacon, daha çocukluğundan itibaren öğrenmeye aç kişiliğiyle yaşlıların-

dan farklı olduğunu göstermiş, oniki yaşında girdiği Trinity College Cambridge’de, önce skolastik felsefeyle tanışmış, hayatının filizleri bu temel üzerine bina edilmeye başlamıştır. 1576’da hukuk okumaya başlamış ancak kısa süre Fransa’da diplomatik misyonda çalışıp çalışmayacağı teklifi üzerine, eğitimine ara vererek bu görevi kabul etmiştir.

Fransa’da bilimsel çalışmaları için farklı bir pencere yakaladığında ise babasının ölüm haberiyle geri dönmek zorunda kalmış ve eğitimine devam etmiştir. Öğrenimini tamamladıktan sonra avukatlık yapmaya başlamış, çocukluğundan beri alıştığı lüks yaşama özlem çekerek, bir yandan avukatlık yapmış, bir yandan da siyasi bir kariyer için çalışmıştır. Bacon’ın felsefesinin merkezinde bilim vardır. Bilimin, insanları aydınlatma ve geliştirme işlevini öne çıkarmıştır. Ona göre bilim, doğanın özüne yönelmelidir. Bacon, doğayı deneyle kavramaya çalışmıştır. İlginç bir şekilde ölümü de bilim uğruna kapısını çalmıştır. Soğukun çürümeyi önleyip önlemediğini görmek için bir tavuk ölüsünü karla doldurarak yaptığı deney sırasında soğuk alınlığına yakalanmış, 1626’da zatürre nedeniyle hayatını kaybetmiştir.

İşte Bacon, *“Bilgi güçtür. Bilginin kendisinde büyük bir kudret vardır. Yalanlamak ve reddetmek için okuma! İnanmak ve her şeyi kabullenmek için de okuma! Konuşmak ve nutuk çekmek için de okuma! Tartmak, kıyaslamak ve düşünmek için oku!”* diyerek bir anlamda bilginin gücünün kaynağını ve kaynağın nasıl kullanılabileceğini de ortaya koymuştur.

Bilgiyi bir güç olarak kullanmak için bir önemli nokta da bilginin doğruluğu konusudur. Hafızalarda yer eden bir reklam spotunda olduğu gibi “*Kontrolsüz güç, güç değildir.*” Özellikle günümüzde bilgiye ulaşmanın kolaylığı, bilginin kontrolünün de olması gerektiğini ispatlamıştır. Bu anlamda gençlere tavsiyem, ilk önce doğru ve kirli bilgi arasındaki farkın iyi bilinmesidir.

Dünyada insanoğlu var oldu olalı keşfedilmiş ve kıyamete kadar da keşfedilebilecek en güçlü silah “bilgi” silahıdır. Bilgiyi elinde tutan, geliştiren ve en uygun şekilde kullanmayı başaranlar, gücü ve hâkimiyeti de ellerinde bulundururlar. Bilgi denilen bu önemli güç, ülkelerin hatta tarihin de talihini değiştirmiştir. Bu konuda en güzel örnek, zamanımızdan 428 yıl önce 1588 yılında yaşanmış bir olaydır. İspanya ve İngiltere arasında cereyan eden bu hadise, *Tarihte İlginç Olaylar* adlı kitapta şu şekilde anlatılmaktadır.

“En koyu Katolik kral” olarak bilinen İspanya kralı II. Philip’in İngiltere’yi işgal etmek için bir donanma oluşturmasının son derece mantıklı nedenleri vardı. İngiltere bir Protestan ülkesiydi ve Henry’ye Papa tarafından “İnancın Savunucusu” unvanı verilmişti. Politik açıdan İngiltere kolonileşmede ve ticarete bilinen İspanyol üstünlüğüne karşı gelişen tehdit edici bir güç hâline geliyordu. Daha yeni İspanya, İspanyol Hollanda’sındaki ayaklanmaları bastırmaya çalışırken İngiltere ile uğraşmak zorunda kalmıştı. Ayrıca başta Sir Francis Drake olmak üzere, İngiliz korsanlar

oldukça rahatsızlık verici bir hâle gelmişlerdi. Drake, Panama'daki önemli bir İspanyol kolonisini yağmalamakla kalmamış, başka İngiliz korsanlarla birlikte İspanyol hükümetinin bütçesinin büyük bir bölümünü oluşturan altın ve platini taşıyan filodaki birkaç gemiyi ele geçirmişlerdi.

İşgal planı basitti. Medina-Sidonia Dükü bir donanma kurmak için denizci toplayıp gemiler inşa ettirmişti. Kırk savaş gemisi ve çok sayıda yemek ve su taşıyan nakliye gemisi yapılmıştı. Savaş gemileri yüksek kuleliydi ve düzinelerce kısa mesafeli ama güçlü topla donatılmıştı. Filonun asker mevcudu ise 19.000 idi. Bu büyük güç, İspanyol Hollanda'sındaki savaşta, İspanyol ordularının başındaki Parma Dükü yönetimindeki daha büyük bir orduyla buluşacaktı. Donanmanın esas amacı, bu orduyu gemilere alıp sonra da İngiltere'ye çıkarma yapmaktı. Eğer bu başarılırsa İngiltere fethi işten bile değildi.

İspanyol piyade birlikleri, Avrupa'nın en iyi eğitilmiş ve etkili askerî gücüydü. Kılıç ve mızrak kullanımındaki becerileriyle tüm rakiplerini alt edebiliyorlardı. Sadece İsviçreli savaşçılar onlarla baş edebilirdi ve İngiltere ile İsviçre'nin müttefik olmaması büyük şansı. Askerler kıyıya çıktıktan sonra İngiliz ordusunun fazla dayanamayacağı açıktı. Bu da İngiltere'nin hayatta kalabilmek için saldırıyı denizde, yani Manş Denizi'nde karşılaması gerektiği anlamına geliyordu.

İspanyol donanmasını karşılamak için İngilizler çok daha büyük bir donanma inşa ettiler. Güney Li-

manlarında aşağı yukarı yüz altmış gemi vardı. Ama bunlar İspanyol gemilerinden çok farklıydı. Daha küçük ve daha ince gövdeliydiler. İngiliz gemileri hız ve manevra kabiliyeti düşünülerek yapılmıştı.

İspanyol gemilerinde ise güç ve atış önemliydi. İngiliz gemilerindeki silahlar da farklıydı. İngiliz topları uzun namlulu ve İspanyol toplarından daha küçük kalibreliydi. Daha uzun olmaları, top mermisini daha uzun mesafeye atabilmeleri anlamına geliyordu ama bu mermiler kısa menzilli İspanyol toplarının mermilerinin yarısı kadardı. Yani İngilizler, İspanyolların menzili dışından onları vurabilecek ancak mermilerinin küçüklüğü nedeniyle kalın keresteden yapılmış İspanyol gemilerine fazla zarar veremeyeceklerdi. Küçük İngiliz gemileri, zarar verebilecek kadar yakına geldiklerinde ise İspanyol toplarının menzili içine girmiş olacaktı. Bir İngiliz gemisi, İspanyol toplarından çıkan tek mermiyle bile batardı. Bu nedenle İngiltere'yi bu toplarla savunmak tartışılmazdı bile.

İspanyol gemilerine Kanal'dan geçerlerken yanaşıp çıkmak da bir seçenek değildi. Çünkü herhangi bir İspanyol gemisine yaklaşacak bir İngiliz gemisi hemen öteki İspanyol gemileri tarafından alt edilirdi. İspanyol gemileri birbirine çok yakın ilerliyorlardı. İngilizler İspanyolları saatlerce, sürekli ancak etkisiz bir ateş altında tuttularsa da İngilizlerin Charles Howard tarafından kumanda edilen uzun menzilli atışları, İspanyol donanmasının dizilişini bozmadı. Ayrıca büyüklükle ilgili bir sorun da vardı. İspanyol

gemileri, İngiliz savaş gemilerinden daha yüksekti ve içlerinde savaşa hazır 19.000 asker vardı.

İngilizler, İspanyol donanmasını Hollanda'ya doğru ilerleyip Parma'nın ordusuyla buluşmaktan alıkoymadı. İspanya'nın kaybı çok küçüktü. Zaten o anda İngiliz donanmasını yenmeleri gerekmiyordu. Parma'nın ordusunu İngiltere'de karaya çıkarmak, bir İspanyol zaferinin garantisi olacaktı. İşler yolunda gidiyordu ve Medina-Sidonia Dükü de bu planın başarılı olacağına inanıyordu. Ancak bu inanç, donanma Hollanda'ya ulaştığında ve Parma'nın askerlerinin gemilere çıkmak için hazır olmadıklarını gördüğünde kayboldu. Zamanlama uymamıştı. Parma'nın kumanda ettiği binlerce askerin onları bekleyen gemilere binmesi gün alacaktı.

Yaklaşan sert havadan korkan İspanyol donanması, Calais Limanı yakınlarında kıyıya demirledi. Donanma yaklaşmaya cesaret edebilecek İngiliz gemilerini püskürtmeye hazır şekilde yerleşti. Bu gecikme, İngilizlere dönemin klasik silahı olan ateş gemileri hazırlama fırsatı verdi. Donanmanın demir atmasından bir gün sonra, 7 Ağustos 1588'de, sekiz ateş gemisi İspanyol donanmasına süzülme üzere yola çıktı. Ateş gemileri, ateşe verilmiş sıradan gemiler değildi. Gemilerin ahşabı ve yelken bezleri ne kadar kolay yanan maddeler olsa da o dönemde İngilizlerin kullandığı ateş gemileri, baştan aşağı zift, katran ve başka yanıcı maddelerden yapılıyordu. Ayrıca içinde bu maddelerden olan variller, güvertede kırılarak bırakılıyor ve ateş yakıldıktan sonra

gemilerin söndürülmesi imkânsız hâle geliyordu. Düşmanların ateş gemilerini çekmemeleri için de ateşler içindeki gemilere toplar yerleştiriliyordu. Gemiciler bu ateş gemilerinin mürettebatı arasında olmaktan tabii ki hoşlanmıyorlardı.

Ateş gemisiyle yapılan saldırıda, yelkenler geminin hedefe doğru gitmesi için rüzgâra göre sabitle-nirdi. Sonra mürettebat gemiyi ateşe verir ve küçük teknelerle gemiyi terk ederdi. Bazen rüzgâr ateşi söndürse de şans bu kez İngilizlerden yanaydı. Sekiz ateş gemisi sıkı sıkıya kilitlenmiş İspanyol donanmasına ulaştığında panik baş göstermişti. Ateşten sadece birkaç geminin zarar görmesine rağmen İngilizleri uzak tutan o disiplinli düzen bozuldu. Gemiler kanala gelişigüzel yayıldı ve birkaç küçük İngiliz savaş gemisi İspanyol gemilerini tek tek sardı. Böyle bir karışıklıkta hız ve manevra kabiliyeti yüksek İngiliz gemilerinin büyük avantajı vardı. Gece çöktüğünde bir düzineden fazla büyük savaş gemisi imha edilmiş ve İspanyol donanmasının gemileri geniş bir alana dağılmıştı.

Hâlâ yüzden fazla İspanyol gemisi vardı ve bu gemilerin barut ve mermileri azalmış olsa da İngilizlere güçleri yeterdi. Bu arada İspanyollar bilmiyordu ama İngilizlerin barut ve mermileri kalmamıştı. Sonuç olarak İngilizler geri çekilmek zorunda kaldıklarında, İspanyol donanmasının geri kalanı tekrar bir araya gelmeyi başardı.

Şimdi, bu hikâyenin burada yer almasının nedenine gelelim. Medina-Sidonia Dükü bir denizci

değildi ama gerçekten zorlu bir durumla karşılaşmıştı. Donanmanın gücü yerindeydi ancak barut ve cephane azlığı, İngilizlerle tekrar karşılaşmalarını zorlaştırıyordu. O civardaki tek büyük limandan çıkarılmışlardı ve hava bozuyordu. Kayalık kıyılarıyla Manş Denizi fırtınadan saklanılacak bir yer değildi. Ayrıca artık Parma Dükü'nün ordusunu karaya çıkarma umudu kalmamıştı.

En iyi karar, açıkça görülüyor ki İspanya'ya geri dönmek üzere yelken açmak olurdu. Kışın daha çok gemi inşa edebilir ve baharda tekrar deneyebilirlerdi. Ne yazık ki İngiliz donanması hâlâ kanalda İspanyolların biraz aşağısında bekliyordu. Onların da kaybı vardı ve Dük tüm cephanelerini bitirdiklerini bilmiyordu. Böylece yapılacak en iyi şeyin kuzeye yelken açıp İngiltere ve İrlanda'yı dolaşarak güvenli bir şekilde eve dönmek olduğuna karar verdi.

İspanyolların kararı bazı karışıklıklara yol açtı. Gemiler denizci ve asker doluydu. Kısa süre içinde yiyecek sıkıntısı başladı. Yelken açtıkları sular İspanyol kaptanlar için yabancıydı. Bilmedikleri balık sürülerine karşı kıyıda uzak, açıkta seyretmek zorunda kalıyorlardı. Vahşi Kuzey Denizi, sakin Akdeniz suları için yapılmış yüksek İspanyol gemileri için uygun bir yer değildi.

İberya'nın ılık havasına alışkın adamlar donarak ölme tehlikesiyle karşı karşıya kalmışlardı. Bu sorunların tümünün de ötesinde, iki hafta süren fırtına, İngiliz donanmasının yapamadığını başar-

di. İspanyol donanmasının gemilerinden yarısından fazlası kayalık İskoçya ve İrlanda kıyılarına sürüklendi. Gemilere bir şey olmadıysa da yüzlerce asker ve denizci öldü. Donanmadan geri kalanlar İspanya'ya döndüğünde Avrupa'nın en büyük gücü olan İspanya'nın çöküşünün başladığı henüz fark edilmemişti. İngiltere artık gemilerinin ülkeyi İspanyol donanmasına karşı koruyabileceğini bilerek daha saldırgan ve kendinden emin hâle gelecekti. II. Philip ise bir donanma kurmak için Yeni Dünya'dan, Amerika'dan çaldığı paraları çarçur edecekti.

İki yüzyıl sonra İngiltere, üzerinde güneş batmayan "Büyük Britanya İmparatorluğu" olurken İspanya ise Avrupa'da önemsiz bir devlet olacaktı. Donanma güneye doğru ilerlese ve İngilizlerin ateşsiz kalmış gemileriyle karşılaşsa, İngilizler pek bir şey yapamayacaklardı ve işgal tehdidi etkili olmaya devam edecekti. Ancak İspanyol Dükü'ne kuzeye yelken açmak iyi bir fikir gibi gelmişti. Bu fiyasko, tarihin akışını değiştirdi.¹

Çünkü çok önemli bir eksiklik vardı; BİLGİ.

¹ TARİHTE İLGİNÇ OLAYLAR-

Google Kitaplar, https://books.google.com.tr/books?id=Z_XmCAAQBAJ

“

Kardeş demek hayat demektir.
Kimi zaman aldığım nefes diyebilmek.

Anonim

”

“

Başarının en önemli anahtarlarından biri özgüvendir. Özgüvenin en önemli anahtarı ise hazırlıktır.

Arthur Ashe

”

“

Eğer üzerinde hiçbir engelin olmadığı bir yol bulduysanız, muhtemelen sizi bir yere götürmeyecektir.

Frank A. Clark

”

“

Hangi mesleği yaparsanız yapın;
hangi sektörde olursanız olun;
mesleki bilginiz yanında en az iki dil
bilmeniz gerekir.

Hasan Yıldız

”

“

Mal kaybeden, bir şey kaybetmemiştir.
Onurunu kaybeden, birçok şey kaybetmiştir.
Fakat cesaretini kaybeden her şeyini
kaybetmiştir.

Johann Wolfgang von Goethe

”

EKİP ÇALIŞMASI

Ekip, en basit tanımıyla önceden belirlenmiş hedeflere ulaşmak için bir araya gelmiş, birbirine bağımlı ve birlikte hareket eden iki veya daha fazla kişinin oluşturduğu topluluktur. Tek başına bir arının bal yaptığına rastlanmaz. Bu yönüyle organizasyonel faaliyetlerin temeli ekip çalışması denilen bu yöntem sayesinde başarıya ulaşmaktadır.

Ekip tanımlanırken üç önemli faktör ön plana çıkmaktadır. Bunlardan ilki ekibin oluşturulabilmesi için iki veya daha çok kişinin gerekmesidir. İkincisi ekibi oluşturan kişiler birbirlerine bağımlıdırlar ve birlikte hareket ederler. Yani sürekli olarak etkileşim halindedirler. Üçüncü ve son faktör de ekibi oluşturan kişiler, belli bir amacı gerçekleştirmek için çalışırlar. Bu üç faktörün de temelinde samimiyet ve ortak bir ideal için ortak ruhun varlığı gerekir.

İnsanlar, bilindiği gibi birçok şeyi doğayı gözlemleyerek öğrenmişlerdir. Ekip çalışmasının yararı ve

avantajlarının da izlerini doğaya bakarak bulmak mümkündür. Bu anlamda en canlı örnek, göçmen kuşların uçuşlarıdır. Bilindiği gibi kıtalararası yol almak, o güçsüz canlılar için hiç de kolay değildir. Üstelik onları bekleyen birçok tehdit varken... Dikkatle bakıldığında, uçuşa geçen göçmen kuşların havada "V" şeklinde bir dizilimde oldukları görülür. Bunun nedenini araştıran bilim insanları, laboratuvar ortamında yarattıkları aynı aerodinamik koşullarda bu dizilimin bilinçli bir içgüdüsel zeka ürünü olduğunu fark etmişlerdir. Bu uçuş şeklinin bilimsel açıklaması uzmanları hayrete düşürecek cinstendir. Oldukça uzun yol alınan bu yolculuk sırasında en önde uçan kuşlar havanın kendilerine karşı oluşturduğu direnci kırar ve bu sayede arkadan gelen kuşlar için daha kolay bir hava akımında uçuş sağlarlar. Bu durum da ortaya koymaktadır ki sürü halinde yolculuk yapan kuşlar, her zaman tek başına olan kuşlardan daha hızlı ve kolay uçarlar.

Bu uçuşun bir özel kuralı da kuşlar arasında oluşması gereken aralıktır. Kanatlar birbirine değmediği sürece, bir kuşun hemen yanında pozisyon alarak uçmak daha avantajlıdır. Bir başka önemli özellik de şudur ki aynı yöne, aynı amaç için bir arada yolculuğa çıkan bu kuşlar, bir takımdır ve diğerleri için yaptıkları bir fedakarlık da söz konusudur. Üstelik bu formasyonda uçarken bir kuş hastalanırsa veya bir avcı tarafından vurulur da uçamayacak hale gelirse düşen kuşa yardım etmek üzere, uçuş kolundan iki tanesi ayrılır ve korumak üzere o kuşun

yanına gider. Yaralı kuş iyileşinceye veya ölünceye kadar onun yanında beklerler. İyileşirse hep birlikte, ölürse bekleyen iki kuş ekibe yetişmek üzere yola çıkarlar.

Uzmanlar ve bu alanda araştırmalar yapan tüm bilim insanlarının ifadeleri şu yöndedir: Her ekibin üyeleri bir zincirin halkaları gibidir. Zincir ise bilindiği gibi en zayıf halkasından kopar. Dolayısıyla bir halkanın zayıflığı bütün bir ekibi etkileyerek verimliliğini düşürür. Bu nedenle ekip üyeleri, kendilerini sürekli olarak geliştirmeli, çünkü alacakları her karar ve yapacakları her davranışın geniş bir kitleyi etkileyeceğini bilmelidir.

Bir önemli ayrıntı da psikolojik etkidir. Bu psikolojik etki o ekibin üyesi olma bilincinin yanı sıra, o ekibin üyesi olmaktan duyulan gurur ve mutlulukla açıklanabilir. Eğer bir ekibin üyesi, parçası olduğu ekibi ile gurur duymuyorsa, o ekibin asla gerçek bir parçası değildir. Bir ekibin başarısı, üyelerinin üretkenliğine bağlıdır. Ekip üyeleri verilen problemleri çözmek için fikir üretmek ve öneri geliştirmek zorundadır. Ekip çalışanları, çatışma yönetimi prensiplerini gözardı etmeden, ılımlı çatışmalar içerisine girmeli, fikirlerini paylaşmalı, birbirlerini tanımalı, birbirlerine güvenmeli ve inanmalı, gösterilen o “çekici” ve büyük hedefe ulaşmak için, hiç yılmadan çalışmalıdır.

Dünyanın en büyük kuruluşlarından olan General Electric (GE) şirketinin eski yönetim kurulu baş-

kanı John F. Welch'in aşağıdaki şu meşhur sözü her şeyi özetliyor; “... İstersen dünyanın en değerli, akıllı adamı ol. Eğer bir TAKIM OYUNCUSU değilsen GE'te çalışamazsın.”

Üstelik bir ekip çalışmasında ekibin her parçası değerlidir. Bazen önemsenmeyen bir parça bile hayati kararlar için önemli derecede fırsat yaratabilir.

Bilinen bir hikayedir: Gıda sektöründe adını ve marka değerini ispatlamış bir holding, yaptıkları uzun ar-ge çalışmaları sonunda, hızla insanların evcil hayvan besleme alışkanlıkları kazandıklarını tespit ederek, pet gıda sektöründe de var olma kararı almış, ilk olarak da kedi maması üretimine geçmeye karar vermiş. Yapılan toplantılar sonucunda, üretimin aynı zamanda var olan marka değerini pekiştirmesi yönündeki eğilimle hiçbir masraftan kaçınılmamış, özel ambalajlar hazırlanmış, fiyat makul seviyede tutulmuş, üstelik online sipariş marifetiyle tek kutu mama için bile servis yapılmış. Tanıtım için dünyanın en zeki ve yaratıcı reklamcıları ile anlaşmalar yapılarak kampanyalar başlatılmış. Çok geçmeden ilk ayın satış rakamları masaya gelmiş. Muhteşem, kapış kapış gidiyor. İnsanlar üründen alabilmek için evlerinde kedi yoksa bile kedi alarak beslemeye başlamışlar. İkinci ay raporları geldiğinde ise tam bir şok durumu varmış. Satışlar bıçak gibi kesilmiş. Ürünler raflarda yığınla duruyor, elini süren yok... Acilen toplantı yapılmış. Her birimin yetkilisi bir diğerini suçluyormuş. İmalat hatası, ambalajlama iyi değil, sevkiyat birimi kusurlu, tanı-

tımda zafiyet var derken masanın köşesinde oturan ve henüz staj sürecinde olan bir genç, ürkekçe parmağını kaldırıp, söz istemiş: *“Kedi mamayı sevmemiş olabilir...”*

Arif Nihat Asya diyor ki *“Duvarda bir gedik açmaya bir taşın eksilmesi yeter”*

Korkma,
Kendine Güven,
Büyük Düşün,
Kendini Keşfet,

Yapımcı - Yönetmen
Hasan YILDIZ

A hand is shown holding a red chess king piece, which is positioned directly above a white chess king piece. The background is a blurred cityscape under a cloudy sky. The text is written in a red, serif font on the right side of the image.

Sabırlı Ol,
Pozitif Ol,
Nefsine Hakim Ol,
Kendin Ol,
Mutlu Ol,

Yapımcı - Yönetmen
Hasan YILDIZ

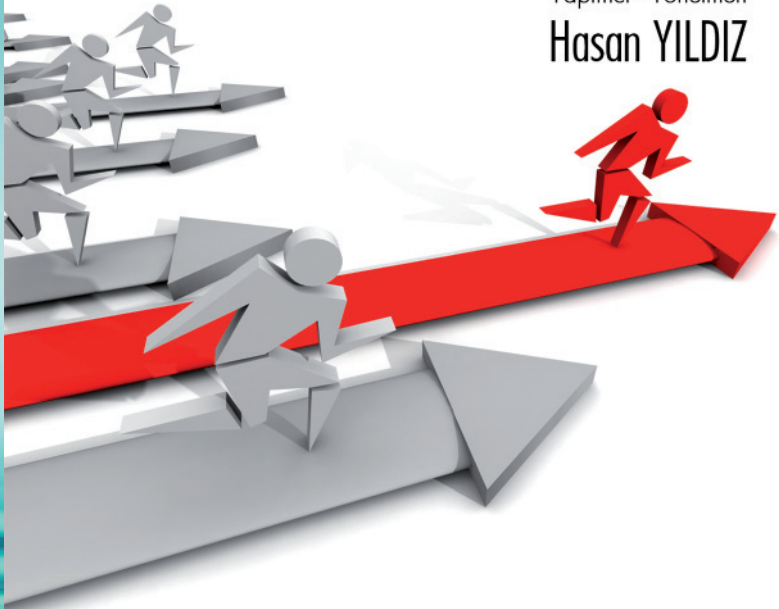
Bizden Önce Başkaları
Vardı, Bizden Sonra
Baskaları Olacak. Sis Değil
İz Bırakın ve
Her Zaman Sabredin,
Unutmayın Dünyada
Makam da Mülk de
El Değiştiriyor...

Yapımcı - Yönetmen
Hasan YILDIZ

İnsan Yaşadığı Sürece Yalnızdır.
Unutmayın Güçlü ve Mutlu Olmak
Zorundasınız.
Hayatınız İle İlgili Herkes
Herşeyi Bilmek Zorunda
Değildir.
Hayatınızı Zorlaştıranlarla Değil,
Kolaylaştıranlarla Birarada Olun.

Yapımcı - Yönetmen
Hasan YILDIZ

Asla Egonuz Olmasın,
Asla Kibirlenmeyin,
Yalan Söyleyen İnsanlardan
Uzak Durun,
Sevdiklerinize Mutlaka Vakit Ayırın,
Samimi Olun,
Büyüdükçe Küçülün,

Yapımcı - Yönetmen

Hasan YILDIZ

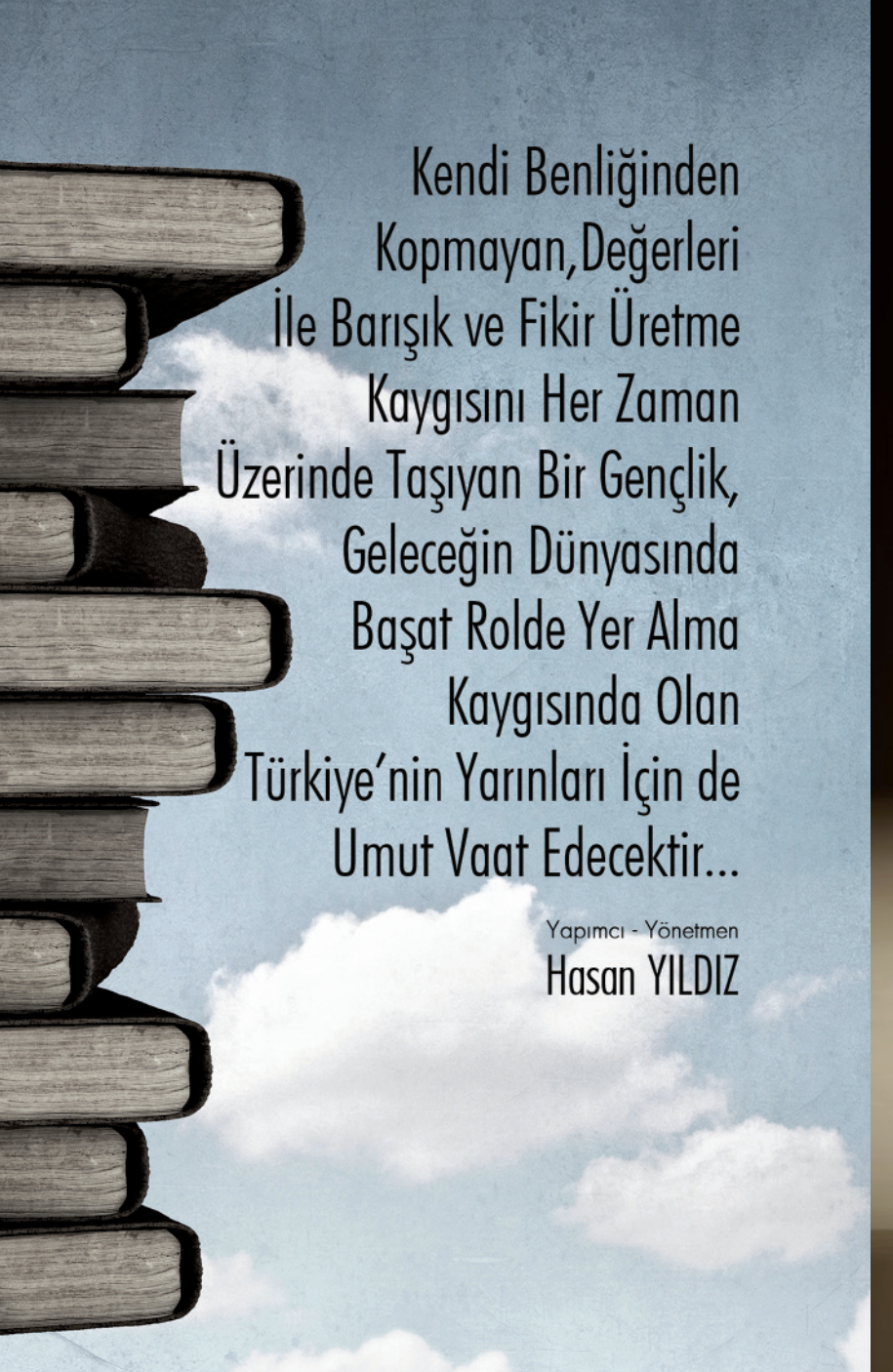

Genç iletişimcilere Tavsiyem;
Medyada;
Doğru Bilgi, Etik ve
Analitik Düşünceyi Hayallerinizle
Harmanladığınızda,
Başarı Kendiliğinden Gelecektir...

Yapımcı - Yönetmen

Hasan YILDIZ

Kendi Benliğinden
Kopmayan, Değerleri
İle Barışık ve Fikir Üretme
Kaygısını Her Zaman
Üzerinde Taşıyan Bir Gençlik,
Geleceğin Dünyasında
Başat Rolde Yer Alma
Kaygısında Olan
Türkiye'nin Yarınları İçin de
Umut Vaat Edecektir...

Yapımcı - Yönetmen
Hasan YILDIZ

Zaman,
Her Kapıyı Açabilen Bir Altın
Anahtardır.
Anahtarınızın Kıymetini Bilin ve
Onu Kaybetmeyin...

Yapımcı - Yönetmen
Hasan YILDIZ

Gençlik Dediğiniz Dönem Sadece
Kıyısında Bağdaş Kurup Oturarak
Üzerinde Yorum Yapabileceğiniz
Bir Dönem Değildir.

Onu Anlamak,
Yorumlamak İçin Ancak Tek Bir
Yerden Bakabilirsiniz Önce
Kendi İçinizden Sonra Kıyasla
Gençlerin Gözlerinden...

Yapımcı - Yönetmen
Hasan YILDIZ

Bilgi Evrendeki En Pahalı
Ürün ve Kolay Elde Edilmiyor
Ancak Bir O kadar
Önemli Olan Şey Var O da
Tecrübedir...

Yapımcı - Yönetmen
Hasan YILDIZ

Her Ne Yapmak İstiyorsanız,
İnanın ve Sadece
Önünüze Bakın.
Her Yeni Gün Sizler İçin
Umut Dolu,
Başarı Dolu Bir
Başlangıç Olsun...

Yapımcı - Yönetmen
Hasan YILDIZ

Buraya Kadar Hep Başkalarının Başarı Hikayelerini
Okudunuz.Şimdi Sizin Kendi Başarı Hikayenizi
Yazma Zamanı...

A series of horizontal dotted lines for writing, consisting of 18 lines.

A series of horizontal dotted lines for writing, consisting of 18 lines spaced evenly down the page.

A series of 18 horizontal dotted lines for writing.

“Rotası Olmayan Gemiye
Hiçbir Rüzgar Yardım Etmez.
Biz Gençlerimize Rüzgar Olmak İçin Değil,
Yelkenlerini Hangi Yöne Çevirmelerini Anlatmak İçin
Yola Çıktık.”

Yıldızlar

TANITIM & ORGANİZASYON LTD. ŞTİ.

detaylar bizim işimiz...

ORGANİZASYON GRUBU

KONSER ETKİNLİKLERİ - FESTİVAL - TOPLANTI - AÇILIŞ VE TEMEL ATMA TÖRENLERİ
SEÇİM ÇALIŞMALARI - FUAR ve SPOR - VIP DÜĞÜN - AJANS HİZMETLERİ
GÖRSEL SHOWLAR - SÜSLEME DEKORASYON - CATERING - MÜZİK GRUPLARI

PRODÜKSİYON GRUBU

SİNEMA FİLMİ - TV PROGRAMLARI - KURUMSAL TANITIM FİLMLERİ
BELGESEL FİLMLER - KISA METRAJ FİLM ÇEKİMLERİ - SOSYAL SORUMLULUK PROJE FİLMLERİ
EĞİTİM FİLMLERİ - KAMU SPOTU - KLİP ÇEKİMLERİ - VTR HAZIRLANMASI
SOSYAL MEDYA SPOTLARI - MEDYA PLANLAMA - HAVA ÇEKİMLERİ - SOSYAL MEDYA
JENERİK - KURGU HİZMETLERİ - SESLENDİRME

Yıldızlar Tanıtım Organizasyon, Ulusal ve Uluslararası alanda profesyonel ekibi,

son teknoloji ekipmanlarıyla **7/24** yanınızda...

Merkez :

📍 Söğütözü Mah. Söğütözü Cad. No:2
Koç Kuleleri A Blok Kat:5 No:16
Çankaya Ankara / TÜRKİYE

☎️ +90.312 434 44 14 - 434 12 22

☎️ +90.312 434 55 51

🌐 www.yildizlarorganizasyon.com.tr

Şube :

📍 İvedik Organize San.Böl.88.Oto San.
Sif.3.Bölge 2284 Sok.No:134
İvedik Ankara / TÜRKİYE

☎️ +90.312 394 09 51 - 394 09 52

☎️ +90.312 394 09 53

🌐 yildizlar@yildizlarorganizasyon.com.tr

www.yildizlarorganizasyon.com.tr